

ŠVÝCARSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené 20. prosince 1966 - originál francouzsky

Výhrady

Článek 5

Švýcarská federální rada prohlašuje, že Švýcarsko bude činit provedení všech dožádání vyžadujících použití jakéhokoli donucovacího opatření závislým na podmínkách uvedených v článku 5 odstavci 1.a Úmluvy.

Článek 13

Vzhledem k tomu, že kdokoli může získat výpisy ze svého trestního rejstříku, si Švýcarsko vyhrazuje právo nevyhovět žádostem učiněným podle článku 13 odstavce 2, ledaže je prokázáno, že je nezbytné získat takový výpis úřední cestou.

Výhrada byla upravena dopisem federálního radního Švýcarska ze dne 5. prosince 1996, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. prosince 1996 - originál francouzsky

Švýcarská federální rada na své schůzi dne 12. listopadu 1996 rozhodla upravit výhradu učiněnou Švýcarskem, pokud jde o článek 2, odstraněním slov "v konkrétních případech" v písmeni b a přidáním nového písmene c. Výhrada učiněná Švýcarskem bude mít v důsledku toho následující nový obsah:

Článek 2

a) Švýcarsko si rovněž vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud čin, který je důvodem žádosti, je ve Švýcarsku předmětem trestního řízení proti téže osobě, nebo pokud byl ve Švýcarsku vynesen trestní rozsudek ve věci, pokud jde o tento čin a vinu obviněného;

b) Švýcarsko si vyhrazuje právo poskytovat vzájemnou pomoc podle Úmluvy pouze za výslovné podmínky, že výsledky vyšetřování provedeného ve Švýcarsku a informace obsažené v zaslaných dokumentech či spisech budou použity výlučně pro účely vyšetřování a souzení trestných činů, ohledně kterých byla vzájemná pomoc poskytnuta;

c) dožadující stát smí využít výsledků vyšetřování provedeného ve Švýcarsku a informací obsažených v zaslaných dokumentech či spisech bez ohledu na podmínku uvedenou pod písmenem b, pokud skutečnosti, které byly podnětem žádosti, zakládají jiný trestný čin, pro který vzájemná pomoc může být ve Švýcarsku poskytnuta nebo pokud trestní řízení v dožadujícím státě je namířeno proti jiným osobám, které se účastnily spáchání trestného činu.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise Švýcarska ze dne 26. března 1997, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátě dne 27. března 1997 - originál francouzsky

Článek 2

S odkazem na výhradu vyjádřenou Švýcarskem k článku 2 Úmluvy, jejíž nové znění bylo sděleno dne 5. prosince 1996, stálá mise Švýcarska má tu čest upřesnit následující. Doplnění (odstranění fráze "v konkrétních případech"), provedené k písmeni b) výhrady vyjádřené Švýcarskem v roce 1966, nemá být vykládáno jako rozšíření této výhrady, nýbrž naopak. Ve skutečnosti se na jedné straně po vstupu v platnost federálního zákona ze dne 20. března 1981 o vzájemné pomoci ve věcech trestních výše uvedená fráze stala nadbytečnou. Na druhé straně obecná zásada speciality, kterou písmeno b) výhrady pouze opět uvádí, bude v budoucnu Švýcarskem používána méně rigidně, jak jistě dále vyplývá z nového písmene c) přidaného ke švýcarské výhradě.

Prohlášení

Článek 7

Švýcarsko požaduje, aby všechny žádosti o doručení předvolání obviněné osobě, která je ve Švýcarsku, došly švýcarskému orgánu, který je příslušný podle článku 15 odstavce 4, nejméně 30 dnů před datem, kdy se má zmíněná osoba dostavit.

Článek 11

Švýcarská federální rada prohlašuje, že ve Švýcarsku jsou orgány příslušnými pro vydávání zatýkacích rozkazů na osoby ve vazbě, které jsou předávány švýcarským orgánům podle článku 11 odstavců 1 a 2 Úmluvy, Federální úřad spravedlnosti a Policie v Bernu.

Článek 12

Švýcarská federální rada prohlašuje, že pro švýcarské orgány je podmínka obsažená v článku 12 odstavci 3 pro zánik imunity - na rozdíl od podmínky stanovené v článku 14 Evropské úmluvy o vydávání - splněna pouze tehdy, pokud svědku, znalci či obviněnému na svobodě nebrání žádná právní ani praktická překážka ve svobodném opuštění území dožadujícího státu.

Článek 15

Seznam švýcarských územně příslušných ústředních orgánů, kterým může být zaslána žádost, může být dohledán online na následující adrese: <http://www.elorge.admin.ch>

Švýcarská federální rada prohlašuje, že příslušnými orgány ve Švýcarsku jsou:

1. Federální úřad spravedlnosti při Federálním ministerstvu spravedlnosti a policie v Bernu pro přijímání či zasílání všech žádostí o vzájemnou pomoc pocházející ze zahraničí či ze Švýcarska, pro něž článek 15 vyžaduje, aby byly zasílány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany; a

2. Federální úřad spravedlnosti v Bernu pro podávání či přijímání žádostí o výpisy z trestních rejstříků v souladu s první větou článku 15 odstavce 3.

Poznámka Sekretariátu - ohledně prohlášení Švýcarska viz také prohlášení k článku 4 Druhého dodatkového protokolu k Úmluvě (ETS č. 182) ze 4. října 2004.

Článek 16

Švýcarsko žádá, aby všechny žádosti o vzájemnou pomoc a jejich přílohy zasílané jeho orgánům, s výjimkou žádostí o doručení předvolání, byly opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny či italštiny, pokud nejsou sepsány v jednom z těchto jazyků.

***Prohlášení** doplněné dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 11. prosince 1985, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátě dne 12. prosince 1985 - originál francouzsky - a dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 23. ledna 2002, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátě dne 29. ledna 2002 - originál francouzsky*

Článek 24

Švýcarská federální rada prohlašuje, že pro účely Úmluvy budou za švýcarské orgány považovány následující justiční orgány:

- tribunály, jejich soudy, senáty či oddělení;
- veřejný žalobce (Ministere public) Konfederace;
- Federální úřad spravedlnosti;
- orgány oprávněné kantonálním či federálním právem provádět šetření v trestních případech, vydávat zatýkácí rozkazy či předvolání (mandats de répressions) a činit rozhodnutí v řízení spojeném s trestním případem. Vzhledem k tomu, že určení funkce takových orgánů se liší, příslušný orgán, kdykoli to bude nezbytné, při zasílání žádosti o pomoc výslovně potvrdí, že je justičním orgánem ve smyslu Úmluvy.

Poznámka Sekretariátu - ohledně prohlášení Švýcarska viz také prohlášení k článku 6 Druhého dodatkového protokolu k Úmluvě (ETS č. 182) ze 4. října 2004.

TURECKO

***Výhrada a prohlášení** učiněná při podpisu dne 23. října 1959 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 24. června 1969 - originál francouzsky*

Výhrada

Článek 5

Provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci bude závislé na podmínkách stanovených v odstavci 1.a, b. a c.

Prohlášení

Článek 7

Doručení předvolání obviněné osobě, která je na území Turecké republiky, bude záviset na předání příslušným tureckým orgánům nejmeně 40 dnů před dnem, kdy se má dostavit.

UKRAJINA

***Výhrady a prohlášení** obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. března 1998 - originál anglicky a ukrajinsky*

Výhrady

Článek 2

Ukrajina si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc, pokud

- a) jsou dobré důvody domnívat se, že jejím cílem je trestní stíhání, odsouzení či potrestání osoby z důvodu její rasy, barvy kůže, politického, náboženského či jiného přesvědčení, pohlaví, etnického či společenského původu, společenského postavení, místa pobytu, jazyka a jiných znaků;
- b) vyhovění žádosti je neslučitelné se zásadou „non bis in idem“ („za stejný trestný čin nebudou uloženy dva tresty“);
- c) žádost se týká trestného činu, který je na Ukrajině předmětem vyšetřování a justičního posuzování.

Článek 5

Ukrajina vyhoví soudním rozhodnutím týkajícím se prohlídky a zajištění věci za podmínky předvídané v článku 5 odstavci 1 písmeni c.

Prohlášení

Článek 7

Předvolání obžalovaného, který je na území Ukrajiny, se zasílá orgánům, kterých se týká, nejméně 40 dnů před dnem, kdy se má dostavit k soudu.

Článek 16

Žádosti a příložené dokumenty se na Ukrajinu zasílají spolu s překladem do ukrajinštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy, pokud nejsou v těchto jazycích sepsány.

Článek 24

Pro účely Úmluvy jsou „justičními orgány“ Ukrajiny obecné soudy, prokurátoři všech stupňů a orgány přípravného vyšetřování.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. února 2000 - originál francouzsky

Článek 15

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případě žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případě dožádání orgánů přípravného vyšetřování) jsou orgány uvedenými v článku 15 odstavci 1 Úmluvy.

Příloha č. 8/C

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCÍCH TRESTNÍCH
(ŠTRASBURK, 20. DUBNA 1959; Č. 550/1992 SB.) VE ZNĚNÍ DODATKOVÉHO PROTOKOLU
K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCÍCH TRESTNÍCH (ŠTRASBURK, 17. BŘEZNA
1978; Č. 31/1997 SB.) A DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEM-
NÉ POMOCI VE VĚCÍCH TRESTNÍCH (ŠTRASBURK, 8. LISTOPADU 2001; Č. 48/2006 SB. M. S.)

Důležité upozornění: Při používání ustanovení Evropské úmluvy o vydávání, která byla v následujícím textu změněna či doplněna jako ustanovení vyplývající z dodatkových protokolů, je nezbytné nejprve zjistit, zda dožadující i dožádaný stát ratifikovaly příslušný dodatkový protokol. Seznamy smluvních stran Evropské úmluvy o vydávání a jejich dodatkových protokolů jsou obsaženy v přílohách č. 4/A, 5/A a 6/A. Dále je při používání všech ustanovení Evropské úmluvy o vydávání nebo jejich dodatkových protokolů nezbytné nejprve zjistit, zda dožadující nebo dožádaný stát učinily k Evropské úmluvě o vydávání a/nebo jejímu příslušnému dodatkovému protokolu nějakou výhradu či prohlášení. Seznamy výhrad a prohlášení k Evropské úmluvě o vydávání a jejím dodatkovým protokolům jsou obsaženy v přílohách č. 4/B, 5/B a 6/B.

Vlády, které podepsaly tuto Úmluvu, jsou členy Rady Evropy, majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy; věříce, že přijetí společných pravidel v oblasti vzájemné pomoci v trestních věcech přispěje k dosažení tohoto cíle; majíce na zřeteli, že tato vzájemná pomoc souvisí s otázkou vydávání, která již byla předmětem úmluvy podepsané 13. prosince 1957; se dohodly na následujícím:

Hlava I - Obecná ustanovení**EVROPSKÁ ÚMLUVA:****Článek 1**

1. Smluvní strany se zavazují poskytovat si v souladu s ustanoveními této Úmluvy co nejširší vzájemnou pomoc v řízeních o trestných činech, jejichž potrestání v době, kdy se o pomoc žádá, patří do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.

2. Tato Úmluva se nevztahuje na zatčení, výkon rozsudku nebo na trestné činy vojenské, které nejsou trestné podle obecného trestního práva.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 1**

1. Strany se zavazují poskytovat si neprodleně v souladu s ustanoveními této Úmluvy co nejširší vzájemnou pomoc v řízeních o trestných činech, jejichž potrestání v době, kdy se o pomoc žádá, patří do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.

2. Tato Úmluva se nevztahuje na zatčení, výkon rozsudku nebo na trestné činy vojenské, které nejsou trestné podle obecného trestního práva.

3. Vzájemná pomoc může být také poskytnuta v řízeních o činech, které jsou postihovány podle právního řádu dožádané nebo dožadující strany jako jakékoli porušení právního řádu stíhané správními orgány, jejichž rozhodnutí může být důvodem pro zahájení řízení před soudním orgánem, příslušným zejména v trestních věcech.

4. Vzájemná pomoc nebude odmítnuta jen z důvodu, že se týká činů, za které může být činěna odpovědnou v dožadující straně právnická osoba.

Z DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 3**

Úmluva se bude rovněž vztahovat:

(a) na předávání listin týkajících se výkonu trestu, vymáhání pokuty nebo zaplacení nákladů řízení;

(b) na opatření týkající se podmíněného zastavení trestního stíhání nebo podmíněného odkladu výkonu trestu, podmíněného propuštění, odkladu začátku výkonu trestu nebo přerušení výkonu trestu.

Článek 2

Pomoc může být odmítnuta:

- (a) vztahuje-li se žádost na trestný čin, který dožádaná strana považuje za trestný čin politický nebo s takovým trestným činem související nebo za trestný čin fiskální;
- (b) jestliže dožádaná strana má za to, že provedení dožádání by bylo zřejmě na úkor její svrchovanosti, bezpečnosti, veřejného pořádku nebo jiných základních zájmů jeho státu.

Z DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 1**

Smluvní strany nevyužívají práva uvedeného v článku 2 a) Úmluvy na odmítnutí právní pomoci pouze z důvodu, že se žádost vztahuje na trestný čin, který dožádaná strana považuje za trestný čin fiskální.

Článek 2

1. V případě, že si některá smluvní strana vyhradila možnost podmínit provedení dožádání týkajícího se prohlídky nebo zajištění věci tím, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující, tak i dožádané strany, bude tato podmínka u fiskálních trestných činů splněna, je-li čin trestný podle právního řádu dožadující strany a odpovídá trestnému činu stejné povahy podle právního řádu strany dožádané.
2. Žádost nelze odmítnout z toho důvodu, že právní řád dožádané strany neukládá stejný druh daní nebo cel nebo neobsahuje daně, cla, poplatky nebo devizové předpisy stejného druhu jako právní řád dožadující strany.

Hlava II - Dožádání**Článek 3**

1. Dožádaná strana provede způsobem upraveným v jejím právním řádu každé dožádání týkající se trestní věci, které ji zaslaly justiční orgány dožadující strany za účelem provedení důkazu nebo předání věci, které mají být použity jako důkazy, spisů nebo listin.
2. Pokud si dožadující strana přeje, aby svědci nebo znalci byli vyslechnuti pod přísahou, musí o to výslovně požádat. Dožádaná strana vyhoví této žádosti, pokud to její právní řád nezakazuje.
3. Dožádaná strana může předávat ověřené kopie nebo ověřené fotokopie vyžádaných spisů a listin, pokud dožadující strana výslovně nepožádá o předání originálů. V takovém případě se dožádaná strana vynasnaží vyhovět žádosti.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 8 - Řízení**

Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 3 Úmluvy, jestliže žádosti vyžadují splnění určitých formalit nebo postupů, které ukládá právní řád dožadující strany, i když takováto formalita nebo postup nejsou známy v dožádané straně, musí tato strana vyhovět takové žádosti, pokud to není v rozporu s jejími základními právními zásadami, s výjimkou případů, stanovili tento Protokol jinak.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:**Článek 4**

Dožádaná strana sdělí, požádá-li o to výslovně dožadující strana, datum a místo, kde bude dožádání provedeno. Orgány a zúčastněné osoby mohou být přítomny, pokud s tím dožádaná strana souhlasí.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 4**

1. Dožádaná strana sdělí, požádá-li o to výslovně dožadující strana, datum a místo, kde bude dožádání provedeno. Orgány a zúčastněné osoby mohou být přítomny, pokud s tím dožádaná strana souhlasí.
2. Žádosti týkající se přítomnosti těchto orgánů nebo zúčastněných osob by neměly být zamítnuty, jestliže jejich přítomnost přispěje k tomu, aby vyřízení žádosti co nejlépe odpovídalo potřebám dožadující strany, a tím umožnilo vyhnout se doplňujícím žádostem o pomoc.

Článek 5

1. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo provést dožádání týkající se prohlídky nebo zajištění věci závislým na jedné nebo více z následujících podmínek:

- (a) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující tak i dožádané strany;
- (b) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestným činem podléhajícím vydání v dožádaném státu;
- (c) provedení dožádání je v souladu s právním řádem dožádané strany.

2. Pokud smluvní strana učiní prohlášení podle odst. 1 tohoto článku, může kterákoliv jiná strana použít vzájemnosti.

Článek 6

1. Dožádaná strana může odložit předání vyžádaných věcí, spisů a listin, pokud uvedené věci, spisy nebo listiny potřebuje pro probíhající trestní řízení.

2. Věci a originály spisů a listin, které byly v rámci dožádání předány, budou vráceny dožadující stranou straně dožádané, jakmile to bude možné, pokud se dožadující strana vrácení nevzdá.

Hlava III - Doručování písemností a soudních rozhodnutí - účast svědků, znaleců a stíhaných osob

Článek 7

1. Dožádaná strana zajistí doručení písemností a soudních rozhodnutí, které jí za tímto účelem byly předány dožadující stranou.

Doručení může být provedeno prostým zasláním písemností nebo rozhodnutí osobě, které má být doručeno. Pokud to dožadující strana výslovně žádá, doručení bude provedeno dožádanou stranou způsobem, který je pro doručování obdobných dokumentů předepsán jejím právním řádem, nebo zvláštním způsobem, který je s tímto právním řádem slučitelný.

2. Důkazem o doručení bude datovaná doručka podepsaná osobou, které byla zásilka určena, nebo potvrzení dožádané strany, že doručení bylo provedeno, s uvedením způsobu a data doručení. První nebo druhý doklad bude ihned zaslán dožadující straně. Pokud dožadující strana o to požádá, potvrdí dožádaná strana, zda doručení bylo provedeno podle právního řádu dožádané strany. Pokud doručení nemůže být provedeno, uvědomí dožádaná strana ihned dožadující stranu o důvodech.

3. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy žádat, aby doručení předvolání obviněným osobám, které se nacházejí na jejím území, bylo předáno jejich úřadům určitou dobu před datem, kdy se mají dostavit. Tato doba bude stanovena v uvedeném prohlášení; nesmí překročit 50 dnů.

Tato doba bude vzata v úvahu při stanovení data předvolání a při jeho předání.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 15 - Jazyk procesních dokumentů a soudních rozhodnutí, která je třeba doručit

1. Ustanovení tohoto článku se použijí na všechny žádosti o doručení podle článku 7 Úmluvy nebo podle článku 3 jejího Dodatkového protokolu.

2. Procesní dokumenty a soudní rozhodnutí budou ve všech případech předávány v jazyce nebo jazycích, ve kterých byly vyhotoveny.

3. Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 16 Úmluvy, jestliže je orgánu, který dokumenty vyhotovil, známo nebo má důvody se domnívat, že adresát rozumí pouze jinému jazyku, musí být k dokumentům nebo alespoň k jejich nejdůležitějším částem přiložen překlad do tohoto jiného jazyka.

4. Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 16 Úmluvy, musí být pro potřeby orgánů dožádané strany připojeno k procesním dokumentům a soudním rozhodnutím krátké shrnutí obsahu, které bude přeloženo do jazyka nebo jednoho z jazyků této strany.

Článek 16 - Doručování poštou

1. Příslušné justiční orgány strany mohou zasílat procesní dokumenty a soudní rozhodnutí přímo poštou osobám, které se nacházejí na území jiné strany.

2. K procesním dokumentům a soudním rozhodnutím bude přiloženo sdělení, ve kterém bude uvedeno, že adresát může získat informace o svých právech a povinnostech ohledně doručení dokumentů od orgánu uvedeného ve sdělení. Na toto sdělení se vztahují ustanovení odstavce 3 článku 15 tohoto Protokolu.

3. Ustanovení článků 8, 9 a 12 Úmluvy se užijí přiměřeně na doručení poštou.

4. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 článku 15 tohoto Protokolu se také užijí na doručení poštou.

Článek 8

Svědék nebo znalec, který se nedostaví na předvolání, o jehož doručení bylo požádáno, nebude podroben žádné sankci nebo omezení, i když předvolání obsahuje pohrůžku takového potrestání, pokud následně o vlastní vůli nevstoupí na území dožadující strany a není tam znovu řádně předvolán.

Článek 9

Náhrady, včetně výloh na cestu a pobyt, které mají být hrazeny svědkovi nebo znalci dožadující stranou, budou počítány od místa jejich bydliště a jejich výše bude stanovena tak, aby byla nejméně taková, jaká je poskytována dle platných předpisů země, kde má být proveden výslech.

Článek 10

1. Pokud dožadující strana považuje osobní účast svědka nebo znalce při výslechu před svými justičními orgány za zvlášť důležitou, uvede to v žádosti o doručení předvolání. Dožádaná strana v takovém případě požádá svědka nebo znalce, aby se dostavil.

Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o odpovědi svědka nebo znalce.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 tohoto článku bude v dožádání o předvolání uvedeno, jaké náhrady budou přibližně poskytnuty a jaké cestovní a stravovací výdaje budou hrazeny.

3. Na zvláštní žádost může dožádaná strana poskytnout svědkovi nebo znalci zálohu. Výše zálohy bude uvedena na předvolání a bude uhrazena dožadující stranou.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:**Článek 11**

1. Osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, jejíž osobní účast jako svědka nebo pro účely konfrontace je vyžádána dožadující stranou, bude dočasně předána na území, kde má být proveden výslech, za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené dožádanou stranou a za podmínek uvedených v ustanoveních článku 12, pokud jsou použitelné.

Předání může být odmítnuto, pokud:

(a) osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude souhlasit;

(b) je její přítomnost nutná pro trestní stíhání, které probíhá na území dožádané smluvní strany;

(c) by předání mohlo prodloužit její vazbu nebo trest, nebo

(d) jsou jiné důvody převažující nad jejím předáním na území dožadující strany.

2. V případech, které jsou uvedeny v předchozím odstavci a za podmínek ustanovení článku 2 bude povolen průvoz osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetího státu, který je stranou této Úmluvy, na žádost, ke které budou připojeny všechny potřebné doklady a která bude zaslána ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti strany, přes jejíž území je průvoz žádán.

Smluvní strana může odmítnout povolení průvozu svých občanů.

3. Předaná osoba zůstane ve vazbě na území dožadující strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, kde je žádáno o průvoz, pokud strana, u které se žádá o předání, nepožádá o její propuštění.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 11**

1. Osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, jejíž osobní účast při vyšetřování s výjimkou jejího postavení před soud za účelem odsouzení je vyžádána dožadující stranou, bude dočasně předána na její území za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené dožádanou stranou a za podmínek uvedených v ustanovení článku 12 Úmluvy, pokud jsou použitelné.

Předání může být odmítnuto, pokud:

(a) osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude souhlasit,

(b) je její přítomnost nutná pro trestní stíhání, které probíhá na území dožádané strany,

(c) by předání mohlo prodloužit její vazbu nebo výkon trestu, nebo

(d) jsou jiné důvody převažující nad jejím předáním na území dožadující strany.

2. Za podmínek ustanovení článku 2 této Úmluvy, v případě, který je uveden v odstavci 1, bude průvoz osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetí strany povolen na žádost, ke které budou připojeny všechny potřebné doklady a která bude zaslána ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti strany, přes jejíž území je průvoz žádán. Tato strana může odmítnout povolení průvozu svých občanů.

3. Předaná osoba zůstane ve vazbě na území dožadující strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, kde je žádáno o průvoz, pokud strana, u které se žádá o předání, nepožádá o její propuštění.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 13 - Dočasné předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území dožádané smluvní strany**

1. Dojde-li k dohodě mezi příslušnými orgány dotčených smluvních stran, smluvní strana, která požádala o vyšetřovací úkon, pro nějž je nezbytná přítomnost osoby, která se nachází ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na jejím vlastním území, může dočasně předat tuto osobu na území strany, kde má vyšetřování proběhnout.
2. Dohoda musí upravovat podmínky dočasného předání této osoby a datum, ke kterému je tuto osobu nutno vrátit na území dožadující strany.
3. Jestliže je vyžadován souhlas dotčené osoby s předáním, bude neprodleně předloženo dožádané straně prohlášení o souhlasu nebo jeho kopie.
4. Předaná osoba bude zbavena svobody i na území dožádané strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, přes jejíž území se převoz požaduje, s výjimkou případů, kdy strana, odkud byla osoba předána, požádá o její propuštění.
5. Doba, po kterou bude osoba zbavena svobody na území dožádané strany, se započítá do doby zbavení svobody, kterou dotčená osoba musí nebo bude muset strpět na území dožadující strany.
6. Ustanovení článku 11 odstavce 2 a článku 12 Úmluvy se užijí přiměřeně.
7. Kterýkoli smluvní stát může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že pro to, aby mohlo dojít k dohodě podle odstavce 1 tohoto článku, bude požadován souhlas podle odstavce 3 tohoto článku nebo že bude takový souhlas požadován za určitých podmínek stanovených v prohlášení.

Článek 14 - Osobní přítomnost odsouzených předaných osob

Ustanovení článků 11 a 12 Úmluvy se užijí přiměřeně i na osoby, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody na území dožádané strany na základě toho, že byly předány k výkonu trestu odnětí svobody uloženého na území dožadující strany, v případech, kdy je jejich osobní přítomnost za účelem přezkoumání rozsudku požadována dožadující stranou.

Článek 12

1. Svědek nebo znalec, ať je jeho státní občanství jakékoliv, který se dostavil na předvolání před justiční orgány dožadující strany, nebude trestně stíhán ani zadržen nebo jinak omezen na osobní svobodě na území dožadující strany v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vynesenými před tím, než on opustil území dožádané strany.
2. Osoba, ať je její státní občanství jakékoliv, která byla předvolána před justiční orgány dožadující strany, aby se odpovídala za činy, které jsou předmětem řízení proti ní, nebude trestně stíhána ani zadržena nebo jinak omezena na osobní svobodě v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vynesenými před opuštěním území dožádané strany, které nejsou uvedeny v předvolání.
3. Imunita uvedená v tomto článku přestane platit v případě, že svědek nebo znalec nebo stíhaná osoba měla možnost opustit území 15 po sobě jdoucích dní ode dne, kdy jejich přítomnost již nebyla vyžadována, ale bez ohledu na to zůstala na tomto území, nebo se tam po odjezdu vrátila.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 9 - Výslech prostřednictvím video konference**

1. Jestliže osoba, která se nachází na území jedné strany, musí být justičními orgány druhé strany vyslechnuta jako svědek nebo znalec, může tato strana, jestliže není žádoucí nebo možné, aby tato osoba byla vyslechnuta nebo se dostavila na její území osobně, požádat, aby byl tento výslech proveden prostřednictvím video konference podle ustanovení odstavců 2 až 7.
2. Dožádaná strana bude souhlasit s provedením výslechu prostřednictvím video konference, pokud to není v rozporu s jejími základními právními zásadami a za podmínky, že má technické prostředky pro provedení tohoto výslechu. Jestliže nemá dožádaná strana přístup k technickým prostředkům pro provedení video konference, je možné, aby po vzájemné dohodě tyto prostředky poskytla dožadující strana.
3. Žádosti o provedení výslechu prostřednictvím video konference musí kromě informací podle článku 14 Úmluvy obsahovat důvody, proč není žádoucí nebo možné, aby svědek nebo znalec byl přítomen osobně, označení justičního orgánu a jména osob, které výslech provedou.
4. Justiční orgán dožádané strany předvolá dotýcnou osobu, aby se dostavila k výslechu způsobem upraveným v jejím právním řádu.
5. Výslech prostřednictvím video konference se řídí následujícími pravidly:

(a) výslech musí být prováděn za přítomnosti justičního orgánu dožádané strany a v případě potřeby i za pomoci tlumočnicka; tento orgán bude odpovědný za zjištění totožnosti vyslýchané osoby a za dodržování základních právních zásad dožádané strany. Jestliže má justiční orgán dožádané strany za to, že během výslechu došlo k porušení základních právních zásad dožádané strany, musí neprodleně přijmout nezbytná opatření, aby zajistil, že výslech bude dále pokračovat v souladu s těmito zásadami,

(b) v případě potřeby se mohou příslušné orgány dožadující a dožádané strany dohodnout na přijetí opatření týkajících se ochrany osoby, která má být vyslechnuta,

(c) výslech je prováděn přímo justičním orgánem dožadující strany, nebo pod jeho vedením, v souladu s jejím právním řádem,

(d) na žádost dožadující strany nebo osoby, která má být vyslechnuta, zajistí dožádaná strana, aby tato osoba měla k dispozici tlumočnicka, pokud je to nutné,

(e) osoba, která má být vyslechnuta, se může dovolávat práva nevypovídat, které je jí dáno zákonem dožádané nebo dožadující strany.

6. Aniž by bylo dotčeno provádění jakýchkoliv opatření, přijatých za účelem ochrany osob, vypracuje justiční orgán dožádané strany po skončení výslechu zápis, který bude obsahovat datum a místo konání výslechu, totožnost vyslechnuté osoby, totožnost a funkce všech ostatních osob dožádané strany, které se zúčastnily výslechu, přísahy, které byly složeny, a technické podmínky, za kterých se výslech uskutečnil. Tento dokument zašle příslušný orgán dožádané strany příslušnému orgánu dožadující strany.

7. Strany musí přijmout nezbytná opatření k zajištění toho, aby v případě, že jsou vyslýcháni svědci nebo znalci na jejich území v souladu s tímto článkem a tito odmítají vypovídat a přitom mají povinnost vypovídat, nebo nevypovídají podle pravdy, byl užit právní řád této strany stejným způsobem, jako kdyby se výslech konal v rámci vnitrostátního řízení.

8. Strany mohou takéž použít podle svého uvážení ustanovení tohoto článku v případě, že je to vhodné a se souhlasem svých příslušných justičních orgánů, na výslech prostřednictvím video konference osoby trestně stíhané nebo podezřelé. V takovém případě podléhá rozhodnutí o konání video konference a o způsobu, jakým bude provedena, dohodě mezi dotčenými stranami a musí být v souladu s jejich vnitrostátními právními řády a příslušnými mezinárodními dokumenty. Výslech osoby trestně stíhané nebo podezřelé se provede pouze s jejím souhlasem.

9. Kterýkoliv smluvní stát může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že nebude využívat možnosti uvedené v odstavci 8 tohoto článku, používat ustanovení tohoto článku také na výslech prostřednictvím video konference osoby trestně stíhané nebo podezřelé.

Článek 10 - Výslech prostřednictvím telefonní konference

1. Jestliže osoba, která se nachází na území jedné strany, musí být justičními orgány druhé strany vyslechnuta jako svědek nebo znalec, může tato strana, jestliže jí to umožňuje její vnitrostátní právní řád, požádat první stranu, aby byl tento výslech proveden prostřednictvím telefonní konference podle ustanovení odstavců 2 až 6.

2. Výslech se může konat prostřednictvím telefonní konference, jen pokud svědek nebo znalec souhlasí, aby byl výslech takto proveden.

3. Dožádaná strana bude souhlasit s výslechem prostřednictvím telefonní konference, pokud to není v rozporu s jejími základními právními zásadami.

4. Žádost o provedení výslechu prostřednictvím telefonní konference musí obsahovat, kromě informací podle článku 14 Úmluvy, označení justičního orgánu a osob, které výslech provedou, jakož i údaj o tom, že svědek nebo znalec souhlasí s účastí na výslechu prostřednictvím telefonní konference.

5. Způsob provedení výslechu bude stanoven dohodou stran. Svým souhlasem se způsobem provedení se dožádaná strana zaváže, že:

(a) oznámí svědkovi nebo znalci čas a místo konání výslechu,

(b) zajistí zjištění totožnosti svědka nebo znalce,

(c) prověří, že svědek nebo znalec souhlasí s výslechem prostřednictvím telefonní konference.

6. Dožádaná strana může svůj souhlas podmínit úplným nebo částečným splněním příslušných ustanovení článku 9 odstavců 5 a 7.

Článek 12 - Navrácení věcí

1. Dožádaná strana může na žádost dožadující strany a aniž by byla dotčena práva třetích stran, které jsou v dobré víře, dát k dispozici dožadující straně předměty získané nezákonnými prostředky za účelem jejich navrácení jejich oprávněným vlastníkům.

2. Při užití článků 3 a 6 Úmluvy se může dožádaná strana vzdát navrácení předmětů buď před nebo po jejich předání dožadující straně, jestliže je tímto usnadněn návrat těchto předmětů jejich oprávněným vlastníkům. Práva třetích stran, které jsou v dobré víře, nejsou tímto dotčena.

3. Dojde-li ke vzdání se navrácení před předáním předmětů dožadující straně, nebude dožádaná strana uplatňovat vůči těmto předmětům žádná zástavní práva ani žádné jiné právní postihy podle daňových a celních zákonů.

4. Vzdání se upravené v odstavci 2 nijak neovlivní právo dožádané strany na výběr daní nebo poplatků od oprávněného vlastníka.

Článek 17 - Přeshraniční sledování

1. Policisté jedné ze stran, kteří sledují ve své zemi v rámci trestního vyšetřování určitou osobu, která je podezřelá z účasti na trestném činu, pro který je možné žádat o vydání, nebo osobu, u které je možno důvodně předpokládat, že je může přivést ke zjištění totožnosti nebo místa pobytu výše zmíněné osoby, budou mít povoleno pokračovat ve sledování na území jiné strany, jestliže tato strana povolila sledování přes hranici na základě žádosti o pomoc, která už byla předtím předložena. Toto povolení může být podmíněno splněním určitých podmínek.

Na žádost budou sledováním pověřeni policisté té strany, na jejímž území se sledování provádí.

Žádost o pomoc uvedená v prvním pododstavci musí být zaslána orgánu určenému každou stranou, který bude příslušný udělit nebo předat požadované povolení.

2. V případech, kdy ze zvlášť naléhavých důvodů není možné požádat předem druhou stranu o udělení povolení, mohou policisté, kteří provádějí sledování v rámci trestního vyšetřování, pokračovat ve sledování osoby podezřelé ze spáchání činů uvedených v odstavci 6 za hranice za splnění následující podmínky:

(a) o překročení hranice budou bez odkladu informovány orgány strany uvedené v odstavci 4, na jejímž území sledování pokračuje,

(b) bez odkladu bude podána žádost o pomoc v souladu s odstavcem 1, kde budou uvedeny důvody, pro které došlo k překročení hranice bez předchozího povolení.

Sledování bude ukončeno, jakmile strana, na jejímž území je sledování prováděno, o to požádá, a to na základě oznámení uvedeného pod písmenem a) nebo žádosti uvedené pod písmenem b), nebo jestliže povolení není získáno pět hodin po překročení hranice.

3. Sledování podle odstavců 1 a 2 je možné provádět jen za splnění těchto obecných podmínek:

(a) Policisté, kteří provádějí sledování, musí respektovat ustanovení tohoto článku a právní řád strany, na jejímž území operují; musí uposlechnout pokyny místních odpovědných orgánů.

(b) S výjimkou situací upravených v odstavci 2 musí být policisté během sledování vybaveni dokumentem, který potvrzuje, že povolení bylo vydáno.

(c) Policisté provádějící sledování musí být kdykoliv schopni předložit důkaz, že jednají z úředního pověření.

(d) Policisté provádějící sledování mohou být během sledování ozbrojeni svými služebními zbraněmi s výjimkou případů, kdy dožádaná strana výslovně rozhodne jinak; použití zbraní je zakázáno kromě případů zákonné sebeobran.

(e) Je zakázáno vstupovat do soukromých obydlí a do míst, která nejsou přístupná veřejnosti.

(f) Policisté provádějící sledování nesmí sledovanou osobu zastavit a klást jí otázky ani ji zadržet.

(g) O všech operacích musí být informovány orgány smluvní strany, na jejímž území byly tyto operace provedeny; policisté provádějící sledování mohou být požádáni, aby se dostavili osobně.

(h) Orgány strany, ze které sledující policisté pocházejí, musí, na žádost orgánů strany, na jejímž území se sledování provádělo, být nápomocni při šetření, jež následuje po operaci, které se zúčastnili, včetně soudního řízení.

4. Strany musí při podpisu nebo při uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení, stanovit, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které orgány jmenuje pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku. Strana může následně, kdykoliv a stejným způsobem, změnit ustanovení svého prohlášení.

5. Strany mohou na dvoustranné úrovni rozšířit působnost tohoto článku a přijmout další opatření k provedení tohoto článku.

6. Sledování upravené v odstavci 2 je možné provádět jen pro některý z těchto trestných činů:

- úkladná vražda,
- vražda,
- znásilnění,
- žhářství,
- padělání peněz,
- ozbrojená loupež a podílnictví,
- vydírání,
- únos a brání rukojmí,
- obchod s lidmi,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- porušení právních předpisů o zbraních a výbušninách,
- použití výbušnin,
- nedovolená přeprava jedovatého a nebezpečného odpadu,
- pašování cizinců,
- sexuální zneužívání dětí.

Článek 18 - Sledovaná zásilka

1. Všechny strany se zavazují, že zajistí, aby na žádost jiné strany mohly být povoleny na jejich území sledované zásilky v rámci trestního vyšetřování činů podléhajících vydání.
2. Rozhodnutí o provedení sledování zásilek bude přijato případ od případu příslušnými orgány dožádané strany v souladu s právním řádem této strany.
3. Sledování zásilek budou probíhat v souladu s postupy dožádané strany. Pravomoc jednat, řídit a kontrolovat operace náleží příslušným orgánům dožádané smluvní strany.
4. Strany stanoví při podpisu nebo při uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které orgány jsou příslušnými orgány pro účely tohoto článku. Strany mohou následně kdykoliv a stejným způsobem změnit znění svého prohlášení.

Článek 19 - Utajené vyšetřování

1. Dožadující a dožádaná strana se mohou dohodnout na pomoci při provádění vyšetřování trestných činů policisty, kteří jednají v utajení nebo pod falešnou totožností (utajené vyšetřování).
2. Příslušné orgány dožádané strany rozhodují případ od případu, zda vyhoví žádosti, přičemž musí brát náležitě v úvahu svůj právní řád a postupy. Strany se dohodnou při respektování jejich právních řádů a postupů na délce trvání utajeného vyšetřování, jeho podrobných podmínkách provádění a právním statutem dotyčných policistů v průběhu utajeného vyšetřování.
3. Utajené vyšetřování bude probíhat v souladu s právním řádem a postupy té strany, na jejímž území tajné vyšetřování probíhá. Dotčené strany spolu budou spolupracovat za účelem zajištění jeho přípravy a dohledu nad ním a za účelem přijetí opatření pro zajištění bezpečnosti policistů, kteří jednají v utajení nebo pod falešnou totožností.
4. Strany stanoví při podpisu nebo při uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které orgány jsou orgány příslušnými pro účely odstavce 2 tohoto článku. Strany mohou následně kdykoliv a stejným způsobem změnit znění svého prohlášení.

Článek 20 - Společné vyšetřovací týmy

1. Na základě vzájemné dohody mohou příslušné orgány nejméně dvou stran vytvořit společný vyšetřovací tým za účelem provedení trestního vyšetřování v jedné nebo více stranách, které tento tým vytvořily, jenž bude mít přesně stanovený cíl a bude vytvořen na vymezenou dobu, která může být na základě vzájemného souhlasu prodloužena. Složení týmu bude stanoveno v dohodě.

Společný vyšetřovací tým může být vytvořen zejména v těchto případech:

- (a) v rámci vyšetřování trestných činů prováděného jednou stranou je nutné provést obtížná a náročná šetření týkající se také ostatních stran,
- (b) několik stran provádí vyšetřování trestných činů, u kterých okolnosti jednotlivých případů vyžadují koordinovanou a sladěnou akci ve všech dotčených stranách.

Žádost o ustavení společného vyšetřovacího týmu může předložit kterákoliv z dotčených stran. Tým bude ustaven v té straně, kde by vyšetřování mělo probíhat.

2. Kromě informací uvedených v příslušných ustanoveních článku 14 Úmluvy musí žádosti o ustavení společného vyšetřovacího týmu obsahovat návrhy na jeho složení.

3. Společný vyšetřovací tým bude operovat na území stran, které tým ustavily, za těchto obecných podmínek:

- (a) vedoucím týmu bude zástupce příslušného orgánu činného v trestním řízení ze strany, na jejímž území tým operuje. Vedoucí týmu bude jednat v rámci své pravomoci stanovené právním řádem této strany,
- (b) tým bude provádět své operace v souladu s právním řádem strany, na jejímž území operuje. Členové týmu a členové do týmu dočasně přeložení budou provádět své úkoly pod vedením osoby uvedené pod písmenem a), s přihlédnutím k podmínkám stanoveným jejich vlastními orgány v dohodě o ustavení týmu,
- (c) strana, kde tým operuje, musí učinit nezbytná organizační opatření, aby mu to umožnila.

4. V tomto článku jsou členové společného vyšetřovacího týmu ze strany, na jejímž území tým operuje, označeni jako „členové“, zatímco členové z jiných stran, než je strana, na jejímž území tým operuje, jsou označeni jako „dočasně přeložení členové“.

5. Dočasně přeložení členové společného vyšetřovacího týmu mají právo být přítomni při provádění vyšetřovacích akcí na území strany, kde se provádějí operace. Vedoucí týmu však může, ze zvláštních důvodů, v souladu s právním řádem strany, kde tým operuje, rozhodnout jinak.

6. Dočasně přeložení členové společného vyšetřovacího týmu mohou, v souladu s právním řádem strany, kde tým operuje, být vedoucím týmu pověřeni úkolem provádět některé vyšetřovací úkony, jestliže to bylo schváleno příslušnými orgány strany, kde probíhají operace, a strany, která členy dočasně přeložila.

7. Jestliže společný vyšetřovací tým potřebuje, aby byly provedeny vyšetřovací úkony v jedné ze stran, které ustavily tým, mohou členové dočasně přeložení touto stranou požádat své vlastní příslušné orgány, aby provedly tyto úkony. Tyto úkony budou v této straně posuzovány podle podmínek, které by byly brány v úvahu, kdyby byly požadovány při vnitrostátním vyšetřování.

8. Jestliže společný vyšetřovací tým potřebuje pomoc od jiné strany, než jsou strany, které ustavily tým, nebo od třetího státu, mohou příslušné orgány státu, kde probíhají operace, požádat o pomoc příslušné orgány druhého dotčeného státu v souladu s příslušnými smlouvami a dohodami.

9. Dočasně přeložený člen společného vyšetřovacího týmu může, v souladu s právním řádem své země a v rámci své pravomoci, poskytovat týmu informace, které jsou k dispozici straně, která ho dočasně přeložila, a které jsou pro účely trestního vyšetřování, jež tým provádí.

10. Informace, které získá zákonným způsobem člen nebo dočasně přeložený člen v době, kdy byl součástí společného vyšetřovacího týmu, a které by nebylo možné získat jiným způsobem příslušnými orgány stran, je možno využít pro následující účely:

(a) pro účely, pro které byl tým ustaven,

(b) pod podmínkou předchozího souhlasu strany, kde byly informace získány, pro odhalování, vyšetřování a stíhání jiných trestných činů. Takový souhlas může být odmítnut jen v případech, kdy by takové využití ohrozilo trestní vyšetřování v dotčené straně nebo kdy by v tomto případě mohla tato strana odmítnout vzájemnou pomoc,

(c) pro zamezení bezprostředního a závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a aniž by bylo dotčeno ustanovení písmene b), jestliže následně dojde k zahájení trestního vyšetřování,

(d) pro jiné účely, jestliže je toto dohodnuto mezi stranami, které ustavily tým.

11. Tímto článkem nebudou dotčena žádná existující ustanovení nebo dohody o ustavení nebo operacích společných vyšetřovacích týmů.

12. Jestliže to dovolí právní řády dotčených stran nebo ustanovení kteréhokoliv právního nástroje použitelného mezi nimi, je možné se dohodnout, aby se činnosti týmu účastnily jiné osoby než zástupci příslušných orgánů stran, které ustavily společný vyšetřovací tým. Práva, která mají členové nebo dočasně přeložení členové týmu na základě tohoto článku, se na tyto osoby vztahovat nebudou, kromě případů, kdy dohoda výslovně stanoví jinak.

Článek 21 - Trestní odpovědnost úředních osob

Při operacích zmíněných v článcích 17, 18, 19 a 20, kromě případů, kdy se dotčené strany dohodnou jinak, budou úřední osoby z jiné strany než strany, kde probíhají operace, považovány za úřední osoby strany, kde probíhají operace, pokud jde o trestné činy spáchané proti nim nebo jimi spáchané.

Článek 22 - Občanskoprávní odpovědnost úředních osob

1. Jestliže úřední osoby jedné strany operují, v souladu s články 17, 18, 19 a 20, na území jiné strany, bude prvně zmíněná strana odpovědná za všechny škody jimi způsobené během těchto operací v souladu se zákony té strany, na jejímž území operují.

2. Strana, na jejímž území vznikly škody uvedené v odstavci 1, zajistí náhradu těchto škod za podmínek platných pro škody způsobené jejími vlastními úředními osobami.

3. Strana, jejíž úřední osoby způsobily škodu jakékoliv osobě na území jiné strany, plně uhradí této jiné straně všechny částky, které ona zaplatila poškozeným nebo osobám oprávněným jejich jménem.

4. Aniž by byl dotčen výkon práv vůči třetím stranám a s výjimkou odstavce 3, žádná ze stran v případě upraveném v odstavci 1 nebude žádat jinou stranu o náhradu škod, které utrpěla.

5. Ustanovení tohoto článku se použijí za předpokladu, že se strany nedohodly jinak.

Článek 23 - Ochrana svědků

Jestliže některá ze stran požádá o pomoc podle Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů pro svědka, který může být vystaven zastrašování nebo který potřebuje ochranu, vyvine dožadující a dožádaná strana snahu, aby se dohodly na opatřeních na ochranu dotčené osoby, a to v souladu se svými právními řády.

Článek 24 - Předběžná opatření

1. Na žádost dožadující strany může dožádaná strana, v souladu se svým právním řádem, přijmout předběžná opatření za účelem zachování důkazů, udržení stávající situace nebo ochrany ohrožených zákonných zájmů.

2. Dožádaná strana může žádosti vyhovět částečně nebo za splnění určitých podmínek, zejména časového omezení.

Hlava IV - Rejstříky trestů

Článek 13

1. Dožádaná strana zašle opisy a informace z rejstříku trestů, vyžádané od ní justičními orgány smluvní strany, které jsou potřebné v trestní věci, ve stejném rozsahu, v jakém jej může poskytnout vlastním justičním orgánům v obdobných případech.

2. Ve všech jiných případech než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, žádost bude vyřízena v souladu s podmínkami stanovenými v právním řádu, předpisech nebo praxi dožádané strany.

Hlava V - Řízení**Článek 14**

1. Žádosti o vzájemnou pomoc budou obsahovat:
 - (a) označení orgánu, který žádost podává;
 - (b) předmět a důvod žádosti;
 - (c) je-li to možné, údaje o osobě, které se žádost týká, a o jejím státním občanství;
 - (d) je-li to nutné, jméno a adresu osoby, které má být něco doručeno.
2. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 budou navíc obsahovat právní kvalifikaci a stručný popis skutkového stavu.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:**Článek 15**

1. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 stejně jako žádosti uvedené v čl. 11 budou zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.
2. V naléhavých případech může být dožádání zasláno přímo justičními orgány dožadující strany justičním orgánům dožádané strany. Vyřízení spolu s příslušnými doklady bude zasláno způsobem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku.
3. Žádosti uvedené v článku 13, odst. 1 mohou být zaslány přímo příslušnými justičními orgány příslušným úřadům dožádané strany. Vyřízení může být zasláno přímo těmito úřady. Žádosti uvedené v čl. 13, odst. 2 budou zasílány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany.
4. Jiné žádosti o vzájemnou pomoc než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 3 tohoto článku, zvláště žádosti o šetření, které předchází trestnímu stíhání si mohou zasílat přímo justiční orgány.
5. V těch případech, kdy je dovolen přímý styk podle této Úmluvy, může být uskutečňován prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL).
6. Smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy oznámit, že některé nebo všechny žádosti o pomoc jí musí být zasílány jiným způsobem, než jak je uvedeno v tomto článku, nebo požádat, aby v případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku byla kopie dožádání zaslána současně jejímu ministerstvu spravedlnosti.
7. Ustanovení tohoto článku se nedotýká dvoustranných dohod nebo ujednání, která platí mezi smluvními stranami a stanoví přímé zasílání žádostí o pomoc mezi jejich úřady.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 15**

1. Žádosti o vzájemnou pomoc a informace bez žádosti budou zaslány v písemné formě ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem. Mohou však být také zaslány přímo justičními orgány dožadující strany justičním orgánům dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.
2. Žádosti uvedené v článku 11 této Úmluvy stejně tak jako žádosti uvedené v článku 13 Druhého dodatkového protokolu k této Úmluvě budou vždy zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.
3. Žádosti o vzájemnou pomoc, které se týkají řízení stanovených v odstavci 3 článku 1 této Úmluvy mohou být podle okolností případu také zaslány přímo správními nebo justičními orgány dožadující strany správním nebo justičním orgánům dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.
4. Žádosti o vzájemnou pomoc uvedené v člancích 18 a 19 Druhého dodatkového protokolu k této Úmluvě mohou být zaslány přímo příslušnými orgány dožadující strany příslušným orgánům dožádané strany.
5. Žádosti uvedené v odstavci 1 článku 13 této Úmluvy mohou být zaslány přímo příslušnými justičními orgány příslušným úřadům dožádané strany a vyřízení může být zasláno přímo těmito úřady. Žádosti upravené v odstavci 2 článku 13 této Úmluvy budou zasílány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany.
6. Žádosti o zaslání kopií rozsudků a opatření ve smyslu článku 4 Dodatkového protokolu k této Úmluvě mohou být zasílány přímo příslušným orgánům. Smluvní strana může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, určit orgány, které považuje za příslušné orgány pro účely tohoto odstavce.
7. V naléhavých případech, kdy je dovolen přímý styk podle této Úmluvy, může být uskutečňován prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol).
8. Smluvní strana si může kdykoliv prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo podmínit vyřízení všech nebo některých žádostí o pomoc splněním jedné nebo více následujících podmínek:

	<p>(a) kopie dožádání musí být zaslána ústřednímu orgánu určenému v prohlášení,</p> <p>(b) žádosti, kromě žádostí naléhavých, musí být zasílány ústřednímu orgánu určenému v prohlášení,</p> <p>(c) v případě přímého zaslání z důvodů naléhavosti bude zároveň zaslána kopie ministerstvu spravedlnosti,</p> <p>(d) některé nebo všechny žádosti o pomoc jí musí být zasílány jiným způsobem, než jak je uvedeno v tomto článku.</p> <p>9. Žádosti o pomoc a veškerá další sdělení na základě této Úmluvy nebo jejích Protokolů mohou být zasílána prostřednictvím elektronických a jiných telekomunikačních prostředků, za podmínky, že dožadující strana je kdykoliv na žádost připravena předložit písemný záznam o jejím odeslání, jakož i její originál. Kterákoli strana může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, stanovit podmínky, za nichž je připravena přijímat a vyřizovat žádosti, které obdrží elektronickými nebo jinými telekomunikačními prostředky.</p> <p>10. Ustanovení tohoto článku se nedotýkají dvoustranných dohod nebo ujednání, která platí mezi smluvními stranami a stanoví přímé zasílání žádostí o pomoc mezi jejich úřady.</p>
--	--

Článek 16

1. S výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto článku překlady žádostí a přiložených dokladů nebudou požadovány.
2. Každá smluvní strana si může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo stanovit, aby žádosti a přiložené doklady ji byly zasílány s překlady do jejího jazyka nebo do některého oficiálního jazyka Rady Evropy nebo do jednoho z těchto jazyků, který je jí stanoven. Ostatní smluvní strany mohou použít vzájemnosti.
3. Tento článek se nedotýká ustanovení o překladech žádostí nebo přiložených dokladů, která jsou obsažena v dohodách a ujednáních, ať už v platných nebo těch, které budou sjednány mezi dvěma nebo více smluvními stranami.

Článek 17

Důkazy nebo doklady, které budou předávány dle této Úmluvy, nevyžadují ověření.

Článek 18

Pokud orgán, který dostane žádost o vzájemnou pomoc, není příslušný k jejímu vyřízení, předá žádost z moci úřední příslušnému orgánu svého státu a informuje o tom dožadující stranu přímo, jestliže mu žádost byla zaslána též přímo.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 7 - Odložené vyřízení žádostí

1. Dožádaná strana může odložit vyřízení žádosti, jestliže by její vyřízení mohlo nepříznivě ovlivnit vyšetřování, trestní stíhání nebo jiné řízení vedené jejími orgány.
2. Před odmítnutím nebo odložením pomoci musí dožádaná strana, je-li to vhodné po konzultaci s dožadující stranou, zvážit, zda je možné žádosti vyhovět částečně nebo za splnění takových podmínek, které považuje za nezbytné.
3. Rozhodnutí o odložení vyřízení žádosti bude odůvodněno. Dožádaná strana bude také informovat dožadující stranu o důvodech, které vyřízení žádosti znemožňují nebo by ho mohly významně zpozdit.

Článek 25 - Důvěrnost

Dožadující strana může požadovat, aby dožádaná strana zachovala důvěrnost, pokud jde o existenci žádosti a její podstatu, kromě toho, co je nezbytné pro vyřízení žádosti. Jestliže nemůže dožádaná strana vyhovět požadavku zachování důvěrnosti, musí o tom urychleně informovat dožadující stranu.

Článek 26 - Ochrana údajů

1. Osobní údaje, předané jednou stranou druhé jako výsledek vyřízení žádosti předložené ve smyslu Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, může strana, které byly údaje předány, využít jen:
 - (a) pro účely řízení, na něž se vztahuje Úmluva nebo některý z jejích Protokolů,
 - (b) pro jiná soudní a správní řízení, která mají přímý vztah k řízení uvedenému pod bodem a),
 - (c) k zamezení bezprostředního a vážného ohrožení veřejné bezpečnosti.

2. Tyto údaje je však možno využít pro jakýkoliv jiný účel, jestliže k tomu dá předem souhlas strana, která údaje předala, nebo subjekt, kterého se údaje týkají.
3. Kterákoliv strana může odmítnout předat osobní údaje získané v důsledku vyřízení žádosti ve smyslu této Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, jestliže
- jsou takové údaje chráněny jejím právním řádem a
 - strana, které by měly být údaje předány, není vázaná Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, otevřenou k podpisu ve Štrasburku dne 28. ledna 1981, kromě případů, kdy se tato strana zaváže, že umožní takovou ochranu údajů, jakou vyžaduje dříve zmíněná strana.
4. Kterákoliv strana, která předává osobní údaje získané jako výsledek vyřízení žádosti podle této Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, může požadovat od strany, které byly údaje předány, aby poskytla informace o využití těchto údajů.
5. Kterákoliv strana může, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, požadovat, aby v rámci řízení, pro které mohla odmítnout nebo omezit předání nebo využívání osobních údajů v souladu s ustanoveními Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, byly osobní údaje předané jiné straně využívány touto stranou pro účely uvedené v odstavci 1 pouze s jejím předchozím souhlasem.

Článek 19

Odmítnutí vzájemné pomoci bude odůvodněno.

<p>EVROPSKÁ ÚMLUVA:</p> <p>Článek 20</p> <p>S výhradou ustanovení článku 10, odst. 3 vyřízení žádosti o vzájemnou pomoc nezakládá nárok na náhradu výdajů kromě těch, které souvisí s přítomností znalců na území dožádané strany nebo předání osoby, která je ve vazbě, která je prováděna podle článku 11.</p>	<p>VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:</p> <p>Článek 20</p> <p>1. Strany nebudou od sebe vzájemně požadovat náhradu výdajů vyplývajících z použití této Úmluvy nebo jejích Protokolů, kromě:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) výdajů na účast znalců na území dožádané strany, (b) výdajů na předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, které je prováděno podle článku 13 nebo 14 Druhého dodatkového protokolu k této Úmluvě nebo podle článku 11 této Úmluvy, (c) vysokých nebo mimořádných výdajů. <p>2. Náklady na zřízení video nebo telefonního spojení, náklady vztahující se k uskutečnění video nebo telefonního spojení v dožádané straně, odměna tlumočnickům, kterou tato strana poskytne, a náhrady vyplacené svědkům, jakož i jejich cestovné v dožádané straně budou této straně uhrazeny dožadující stranou, pokud se strany nedohodnou jinak.</p> <p>3. Strany budou vzájemně konzultovat za účelem stanovení podmínek uhrazení výdajů, které by mohly být nárokovány podle odstavce 1 c) tohoto článku.</p> <p>4. Ustanovení tohoto článku se nedotýká použití ustanovení článku 10 odstavec 3 této Úmluvy.</p>
--	---

Hlava VI - Trestní oznámení

Článek 21

1. Oznámení jedné smluvní strany, která mohou vést k trestnímu stíhání před soudy druhé smluvní strany, budou předávána mezi příslušnými ministerstvy spravedlnosti, pokud smluvní strany nevyužijí možnost, kterou jim dává článek 15 odst. 6.
2. Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o všech opatřeních, která byla na základě takového oznámení uskutečněna, a zašle jí opis rozhodnutí, které bylo vydáno.
3. Na oznámení dle odstavce 1 tohoto článku budou použita ustanovení článku 16.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 11 - Výměna informací bez žádosti

1. Aniž by byla dotčena jejich vlastní šetření a řízení, mohou příslušné orgány jedné strany bez předchozí žádosti zaslat příslušným orgánům druhé strany informace získané v rámci svého vlastního vyšetřování, jestliže mají za to, že sdělení těchto informací může napomoci přijímající straně v zahájení nebo provádění vyšetřování nebo řízení nebo že může vést k žádosti této strany uskutečněné podle Úmluvy nebo jejích Protokolů.

2. Strana poskytující informace může v souladu se svým právním řádem stanovit, za jakých podmínek může přijímající strana tyto informace použít.
3. Pro přijímající stranu jsou tyto podmínky závazné.
4. Kterýkoliv smluvní stát může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že si vyhrazuje právo nebýt vázán podmínkami, které stanoví poskytující strana podle odstavce 2, ledaže by dostal předběžnou zprávu o charakteru informací, které mají být poskytnuty, a souhlasil by s jejich předáním.

Hlava VII - Výměna informací z rejstříků trestů

EVROPSKÁ ÚMLUVA:	VE ZNĚNÍ DODATKOVÉHO PROTOKOLU:
<p>Článek 22</p> <p>Každá smluvní strana bude informovat ostatní strany o všech odsouzeních a následných opatřeních týkajících se jejich státních občanů, která jsou uvedena v rejstříku trestů. Ministerstva spravedlnosti si budou navzájem zasílat tyto informace nejméně jednou ročně. V případech, kdy je příslušná osoba považována za státního občana dvou nebo více smluvních stran, bude informace poskytnuta každé z těchto stran, pokud tato osoba není státním občanem strany, na jejímž území byla odsouzena.</p>	<p>Článek 22</p> <p>1. Každá smluvní strana bude informovat ostatní strany o všech odsouzeních a následných opatřeních týkajících se jejich státních občanů, která jsou uvedena v rejstříku trestů. Ministerstva spravedlnosti si budou navzájem zasílat tyto informace nejméně jednou ročně. V případech, kdy je příslušná osoba považována za státního občana dvou nebo více smluvních stran, bude informace poskytnuta každé z těchto stran, pokud tato osoba není státním občanem strany, na jejímž území byla odsouzena.</p> <p>2. Dále každá smluvní strana, která předala výše uvedené informace, zašle příslušné straně na její písemnou žádost v jednotlivých případech kopie dotčených rozsudků a opatření, jakož i všechny další potřebné informace, které jí umožní posoudit, zda je nezbytné provést jakékoliv opatření na vlastním území. Tyto informace budou zasílány mezi ministerstvy spravedlnosti příslušných zemí.</p>

Hlava VIII - Závěrečná ustanovení

Článek 23

1. Smluvní strany mohou při podpisu této Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu učinit výhrady ke kterýmkoliv ustanovením této Úmluvy.
2. Každá smluvní strana, která učinila výhradu, ji odvolá, jakmile to okolnosti umožní. Toto odvolání bude sděleno generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
3. Smluvní strana, která učinila výhradu k některému ustanovení této Úmluvy, se nemůže dovolávat použití tohoto ustanovení jinou smluvní stranou v jiném rozsahu, než sama toto ustanovení přijala.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:	VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:
<p>Článek 24</p> <p>Smluvní strana může při podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu v prohlášení zaslaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy určit, které orgány bude pro účely této Úmluvy považovat za justiční orgány.</p>	<p>Článek 24</p> <p>„Každý stát při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přístupu prohlášením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy určí, které orgány bude pro účely této Úmluvy považovat za justiční orgány. Následně bude moci kdykoliv a stejným způsobem změnit znění tohoto prohlášení.“</p>

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 27 - Správní orgány

Strany mohou kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, určit, které orgány budou považovat za správní orgány pro účely článku 1 odstavec 3 Úmluvy.

Článek 25

1. Tato Úmluva bude platit pro metropolitní území smluvních stran.
2. Ve vztahu k Francii bude též platit pro Alžírsko a zámořské departmenty, ve vztahu k Itálii bude platit i pro to území Somálska, které je pod italskou správou.
3. Spolková republika Německo může rozšířit působnost této Úmluvy na „Land Berlin“ sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
4. Ve vztahu k Nizozemskému království Úmluva platí na jeho evropském území. Nizozemí může rozšířit působnost této Úmluvy sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy na Nizozemské Antily, Surinam a Nizozemskou Novou Guineu.
5. Přímým ujednáním mezi dvěma nebo více smluvními stranami při zachování podmínek, které budou v tomto ujednání dohodnuty, může být působnost této Úmluvy rozšířena i na jiná území některé ze smluvních stran, než ta, která jsou uvedena v odstavcích 1, 2, 3 a 4 tohoto článku, za jejichž zahraniční vztahy odpovídá příslušná smluvní strana.

Článek 26

1. S výhradou ustanovení čl. 15, odst. 7 a čl. 16, odst. 3 tato Úmluva ve vztahu k státům, které jsou jí vázány, nahradí ustanovení všech smluv, dohod nebo dvoustranných ujednání upravujících mezi dvěma smluvními stranami poskytování vzájemné pomoci v trestních věcech.
2. Tato Úmluva se nedotýká závazků vyplývajících z jiných dvoustranných nebo mnohostranných mezinárodních úmluv, které obsahují nebo budou obsahovat články upravující speciální aspekty vzájemné pomoci v dané oblasti.
3. Smluvní strany mohou mezi sebou sjednávat dvoustranné nebo mnohostranné dohody o vzájemné pomoci v trestních věcech jen k doplnění ustanovení této Úmluvy nebo k usnadnění používání principů, které obsahuje.
4. V případech, kdy se mezi dvěma nebo více smluvními stranami na jejich území poskytuje vzájemná pomoc v trestních věcech na základě jednotných právních předpisů nebo na základě zvláštního systému vzájemného používání opatření o vzájemné pomoci na svých územích, budou moci tyto smluvní strany bez ohledu na ustanovení této Úmluvy upravovat své vzájemné vztahy v této oblasti výlučně podle těchto právních předpisů nebo systémů. Smluvní strany, které v souladu s tímto odstavcem vyloučí mezi sebou používání této Úmluvy, uvědomí generálního tajemníka Rady Evropy.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 28 - Vztahy k jiným úmluvám**

Ustanovení tohoto Protokolu se nedotýkají podrobnějších ustanovení obsažených ve dvoustranných nebo mnohostranných smlouvách uzavřených mezi stranami podle článku 26 odstavce 3 Úmluvy.

Článek 27

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem členům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.
2. Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení třetí ratifikační listiny.
3. Ve vztahu k stranám, které ji budou ratifikovat později, Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení jejich ratifikačních listin.

Článek 28

1. Výbor ministrů Rady Evropy může pozvat kterýkoli stát, který není členem Rady Evropy, aby k této Úmluvě přistoupil, za podmínky, že s rezolucí, která takové pozvání obsahuje, jednohlasně vysloví souhlas všichni členové Rady, kteří tuto Úmluvu ratifikovali.
2. Přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady. Účinnost nabude 90 dnů po uložení.

Článek 29

Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu v rozsahu, v jakém se jí týká, sdělením předaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Výpověď nabude účinnost šest měsíců po datu, kdy generální tajemník Rady takové sdělení obdrží.

Článek 30

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členy Rady a vlády států, které přistoupily k této Úmluvě, o:

- (a) státech, které Úmluvu podepsaly, a o uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu;
- (b) datu vstupu této Úmluvy v platnost;
- (c) sděleních přijatých podle ustanovení článku 5, odst. 1, článku 7, odst. 3, článku 15, odst. 6, článku 16, odst. 2, článku 24, článku 25, odst. 3 nebo článku 26, odst. 4;
- (d) výhradách učiněných podle článku 23, odst. 1;

(e) odvolání výhrad podle článku 23, odst. 2;

(f) sděleních o výpovědi, přijatých podle článku 29, a o datu, kdy takové výpovědi nabyly účinnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Štrasburku dne 20. dubna 1959 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřený opis vládě každého nebo signatáře nebo státu, který Úmluvu podepsal nebo k ní přistoupil.

Příloha č. 9/A

**Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních
ze 17. března 1978 (č. 31/1997 Sb.)**SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN⁹⁾
ke dni 1. dubna 2014

<i>Členský stát</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	03/07/00	
Arménie	21/06/04	V
Ázerbájdžán	02/10/03	V/P
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	17/02/97	P
Gruzie	20/08/03	V/P
Chile	28/08/11	P
Island	18/09/84	
Korea	29/12/11	P
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	26/10/99	
Moldavsko	25/09/01	
Norsko	11/03/87	
Rusko	09/03/00	
Srbsko	21/09/03	
Turecko	27/06/90	
Ukrajina	09/06/98	

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 099

⁹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 9/B

**Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních
ze 17. března 1978 (č. 31/1997 Sb.)**

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁰⁾
KE DNI 1. DUBNA 2014
(NEOFICIÁLNÍ PŘEKLAD)

ARMÉNIE

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 23. března 2004 - originál anglicky

Článek 8

V souladu s článkem 8 odstavcem 2 Protokolu Arménská republika prohlašuje, že:

- a) přijímajíc hlavu I Arménie nebude provádět dožádání o prohlídku a zajištění majetku;
- b) Arménie nepřijímá hlavu II.

ÁZERBÁJDŽÁN

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. července 2003 - originál anglicky

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že nebude schopna zajistit dodržování ustanovení Protokolu na územích, okupovaných Arménskou republikou, a to až do doby jejich osvobození z této okupace (schématická mapa okupovaných území je přiložena).

Článek 8

V souladu s článkem 8 odstavcem 2 Protokolu si Ázerbájdžánská republika vyhrazuje právo přijmout hlavu I pouze v souvislosti s jednáním, které je trestným činem podle trestního práva Ázerbájdžánské republiky, a nepřijmout hlavu II a III.

ČESKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažené ve verbální nótě Stálé mise České republiky, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 19. listopadu 1996 - originál anglicky

Článek 8

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu se následující považují za justiční orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.

GRUZIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 22. května 2003 - originál anglicky

Gruzie prohlašuje, že nemůže být volána k odpovědnosti za porušování ustanovení Dodatkového protokolu na území Abcházie a oblasti Jižní Osetie, a to až do obnovení její plné pravomoci na těchto územích.

Článek 8

V souladu s článkem 8 odstavcem 2.a Protokolu Gruzie prohlašuje, že žádosti ve věci fiskálních trestných činů bude provádět v závislosti na podmínce, že trestný čin nebo za něj uložený trest jsou známy gruzínskému právnímu řádu; tímto si Gruzie vyhrazuje právo neprovádět ve věcech fiskálních trestných činů dožádání za účelem prohlídky či zajištění věci.

V souvislosti s článkem 8 odstavcem 2 b Protokolu si Gruzie vyhrazuje právo nepřijmout závaznost ustanovení hlavy II.

CHILE

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 30. května 2011 - originál španělsky a anglicky

Článek 3

Republika Chile prohlašuje, že pro účely článku 3 písmeno b) Protokolu mají být žádosti o vzájemnou pomoc adresovány Ministerstvu spravedlnosti Chile.

¹⁰⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

KOREA***Prohlášení*** obsažené v listině o přístupu uložené dne 29. září 2011 - originál anglicky

Korejská republika prohlašuje, že pokud za trestný čin, pro který je žádána součinnost, lze podle právního řádu Korejské republiky uložit trest smrti a pokud trest smrti za takový zločin neukládá právní řád dožadující smluvní strany nebo pokud není trest smrti běžně vykonáván, Korejská republika poskytne ujištění, že trest smrti nebude vykonán ani v případě, že by jej uložil soud Korejské republiky.

Příloha č. 10/A

**Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních
z 8. listopadu 2001 (č. 48/2006 Sb. m. s.)**

Seznam smluvních stran¹¹⁾
ke dni 1. dubna 2014

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	01/02/04	
Arménie	01/04/11	P
Bosna a Hercegovina	01/03/08	P
Černá Hora	01/02/09	V/P
Česká republika	01/07/06	P
Gruzie	01/05/14	V/P
Chile	01/09/11	V/P
Izrael	01/07/06	V/P
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/04/09	V/P
Moldavsko	01/12/13	V/P
Norsko	01/03/13	V/P
Srbsko	01/08/07	V/P
Švýcarsko	01/02/05	P
Ukrajina	01/01/12	V/P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 182

¹¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 10/B

**Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních
z 8. listopadu 2001 (č. 48/2006 Sb. m. s.)**

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹²⁾
KE DNI 1. DUBNA 2014
(NEOFICIÁLNÍ PŘEKLAD)

ARMÉNIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 8. prosince 2010 - originál anglicky

Článek 4

V souladu s článkem 4 odstavcem 8 Protokolu Arménská republika prohlašuje, že kopie žádostí o právní pomoc mají být současně předány Ministerstvu spravedlnosti Arménské republiky.

Článek 6

V souladu s článkem 6 Protokolu Arménská republika prohlašuje, že za soudní orgány mají být pro účely této Úmluvy považovány:

Ministerstvo spravedlnosti Arménské republiky

Úřad generálního prokurátora Arménské republiky

Oddělení soudnictví Arménské republiky

Policie Arménské republiky

Národní bezpečnostní služba Arménské republiky

Kasační soud Arménské republiky

Odvolací soud Arménské republiky

Obecné a Zvláštní soudy první instance Arménské republiky

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 4 Protokolu Arménská republika prohlašuje, že pověřené orgány pro účely odstavců 1 a 2 článku 17 Protokolu jsou Policie Arménské republiky a Národní bezpečnostní služba Arménské republiky.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 4 Protokolu Arménská republika prohlašuje, že orgán příslušný pro účely zmíněného článku je Úřad generálního prokurátora Arménské republiky.

Článek 19

V souladu s článkem 19 odstavcem 4 Protokolu Arménská republika prohlašuje, že orgány příslušné pro účely odst. 2 zmíněného článku jsou Úřad generálního prokurátora Arménské republiky, Policie Arménské republiky a Národní bezpečnostní služba Arménské republiky.

Článek 26

V souladu s článkem 26 odstavcem 5 Protokolu Arménská republika prohlašuje, že bez jejího předchozího souhlasu osobní údaje - jejich předání nebo využití, které by mohlo být odmítnuto nebo omezeno v rámci odpovídajících procedur - nemohou být využity pro účely odstavce 1 uvedeného článku.

BOSNA A HERCEGOVINA

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Bosny a Hercegoviny, která je připojena k ratifikační listině uložené dne 7. listopadu 2007 - originál anglicky

Článek 4

V souladu s článkem 4 odstavcem 8 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že všechny žádosti a jiné písemné zprávy podle článku 4, odstavců 1 až 6 budou zasílány Ministerstvu spravedlnosti Bosny a Hercegoviny jako ústřednímu orgánu.

¹²⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

V souladu s článkem 4 odstavcem 8 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že v případě přímého doručování naléhavých žádostí podle článku 4, odstavce 7 Druhého dodatkového protokolu bude kopie žádosti zároveň doručena Ministerstvu spravedlnosti Bosny a Hercegoviny.

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že okresní soudy a okresní státní zastupitelství Bosny a Hercegoviny jsou justičními orgány pro účely Úmluvy.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že bude vyžadovat souhlas uvedený v odstavci 3 článku 13 ještě před dosažením dohody podle odstavce 1 uvedeného článku 13.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že:

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti a rozhodnutí podle článku 17 odstavce 1 Druhého dodatkového protokolu je:

Státní zastupitelství Bosny a Hercegoviny

Kraljice Jelene 88

71000 Sarajevo

Tel: ++387 33 707 100

Fax: ++387 33 707 463

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány zprávy podle článku 17 odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu je:

Ministerstvo bezpečnosti Bosny a Hercegoviny

Trg Bosne i Hercegovine

Tel. ++387 33 213 623

Fax: ++387 33 213 628.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že:

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti a rozhodnutí podle článku 18 odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu je:

Státní zastupitelství Bosny a Hercegoviny

Kraljice Jelene 88

71000 Sarajevo

Tel: ++387 33 707 100

Fax: ++387 33 707 463

- příslušným orgánem oprávněným jednat, řídit a kontrolovat operace podle článku 18 odstavce 3 Druhého dodatkového protokolu je:

Ministerstvo bezpečnosti Bosny a Hercegoviny

Trg Bosne i Hercegovine

Tel. ++387 33 213 623

Fax: ++387 33 213 628.

Článek 19

V souladu s článkem 19 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že:

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti a rozhodnutí podle článku 19 odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu je:

Státní zastupitelství Bosny a Hercegoviny

Kraljice Jelene 88

71000 Sarajevo

Tel: ++387 33 707 100

Fax: ++387 33 707 463

- příslušným orgánem oprávněným provádět právní pomoc podle článku 19 Druhého dodatkového protokolu je:

Ministerstvo bezpečnosti Bosny a Hercegoviny

Trg Bosne i Hercegovine

Tel. ++387 33 213 623

Fax: ++387 33 213 628.

ČERNÁ HORA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 20. října 2008 - originál francouzsky

Výhrada

Článek 16

V souladu se článkem 33 Druhého dodatkového protokolu Černá Hora prohlašuje, že nebude aplikovat ustanovení článku 16 Protokolu.

Prohlášení

Článek 6

Podle článku 6 Druhého dodatkového protokolu Černá Hora prohlašuje, že svými příslušnými orgány pro účely Úmluvy stanovuje soudy a Státního prokurátora.

Článek 17, 18, 19

Podle článku 17 odstavce 4 článku 18 odstavce 4 a článku 19 odstavce 4 Druhého dodatkového protokolu Černá Hora určuje Státního zástupce ústředním orgánem pro provádění ustanovení Protokolu.

ČESKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 1. března 2006 - originál anglicky

Článek 4

V souladu s článkem 15 odstavcem 8.a Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika prohlašuje, že kopie žádostí o vzájemnou pomoc budou zaslány ústředním orgánům, a to:

- Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky v případě žádosti v rámci přípravného řízení;
- Ministerstvu spravedlnosti České republiky v případě žádosti týkající se řízení před soudem.

S ohledem na skutečnost, že Česká republika neučinila prohlášení k článku 27 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika potvrzuje ve spojení s článkem 15 odstavce 3 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, že žádosti orgánů podle článku 1 odstavce 3 Úmluvy, jak je uvedeno v článku 1 Druhého dodatkového protokolu je zasílání výhradně justičním orgánům České republiky.

V souladu s článkem 15 odstavcem 9 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika prohlašuje, že v případě zasílání žádostí prostřednictvím elektronických a jiných komunikačních prostředků musí být originál žádosti následně doručen v písemné podobě.

Článek 6

V souladu s článkem 24 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 6 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy a jejich Dodatkových protokolů považuje za justiční orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, okresní, krajská a vrchní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Městské státní zastupitelství v Brně, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, Nejvyšší soud České republiky, okresní, krajské a vrchní soudy, Městský soud v Praze a Městský soud v Brně.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že souhlas osoby, které se týká článek 13 odstavec 3, bude vyžadován před dosažením dohody mezi příslušnými orgány podle odstavce 1 téhož článku.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že:

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti podle článku 17 odstavce 1 Druhého dodatkového protokolu je:

Krajské státní zastupitelství v Praze
Husova 11
110 01 Praha 1
tel.: ++420/222 111 700
fax.: ++ 420/3222 220 075;

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány oznámení podle článku 17 odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu je:

Policejní prezidium České republiky
Strojnická 27
170 89 Praha 7
tel.: ++420/974 834 380
fax.: ++420/974 834 716 anebo 974 834 718;

- policejní orgány České republiky a celní orgány jsou pověřeny přeshraničním sledováním podle článku 17 odstavce 1,2 Druhého dodatkového protokolu.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že příslušným orgánem podle článku 18 je:

Krajské státní zastupitelství v Praze
Husova 11
110 01 Praha 1
tel.: ++420/222 111 700
fax.: ++ 420/3222 220 075.

Článek 19¹³⁾

V souladu s článkem 19 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že příslušným orgánem podle článku 19 je:

Vrchní státní zastupitelství v Praze
Náměstí hrdinů 1300
140 65 Praha 4
tel.: ++420/261 196 111
fax.: ++420/241 401 550.

Článek 20, 4¹⁴⁾

V souladu s článkem 15 odstavcem 8.d Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika prohlašuje, že příslušným orgánem pro přijímání a zaslání žádostí podle článku 20 Druhého dodatkového protokolu je:

Nejvyšší státní zastupitelství
Jezuitská 4
660 55 Brno
tel.: ++420/542 512 330
Fax.: ++420/542 512 350.

GRUZIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené 10. ledna 2014 - originál anglicky.

Výhrady

Článek 11

V souladu s článkem 11 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Gruzie prohlašuje, že si vyhrazuje právo nebýt vázána podmínky stanovenými v souladu s článkem 11 odstavcem 2 stranou poskytující, ledaže obdrží předem oznámení o povaze informace, které mají být poskytnuty, a vysloví svůj souhlas s výměnou.

Článek 17

V souladu s článkem 33 odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu Gruzie prohlašuje, že si vyhrazuje právo nepřijmout odstavec 2 článku 17 Druhého dodatkového protokolu.

Prohlášení

Článek 4

V souladu s článkem 15 odstavcem 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, nahrazeným článkem 4 Druhého dodatkového protokolu, Gruzie prohlašuje, že žádosti o zaslání kopií rozsudků a opatření ve smyslu článku 4 Dodatkového protokolu k Úmluvě budou zasílány přímo Ministerstvu vnitra Gruzie.

V souladu s článkem 15 odstavcem 8 písmenem d) Evropské úmluvy o vzájemné pomoci, nahrazeným článkem 4 Druhého dodatkového protokolu, Gruzie prohlašuje, že všechny žádosti o vzájemnou pomoc budou adresovány Ministerstvu spravedlnosti Gruzie, kromě následujících typů žádostí:

- a) spontánní informace operativně-pátrací povahy budou adresovány Ministerstvu vnitra Gruzie;
- b) žádosti o kopie odsouzení a opatření uvedených v článku 4 Dodatkového protokolu k Úmluvě budou zasílány příslušným orgánům stanoveným Gruzii pro účely článku 4 odstavce 6 Druhého dodatkového protokolu;
- c) žádosti o vzájemnou pomoc týkající se přeshraničního sledování, sledování zásilky a utajeného vyšetřování budou adresovány příslušným orgánům stanoveným Gruzii pro účely článku 17, 18 a 19 Druhého dodatkového protokolu.

V souladu s článkem 15 odstavcem 9 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, nahrazeným článkem 4 Druhého dodatkového protokolu, Gruzie prohlašuje, že bude přijímat a vyřizovat žádosti zaslané prostřednictvím elek-

¹³⁾ Prohlášení bylo aktualizováno verbální notou Stálé mise České republiky při Radě Evropy ze 4. srpna 2010, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu téhož dne.

¹⁴⁾ Prohlášení bylo aktualizováno verbální notou Stálé mise České republiky při Radě Evropy ze 4. srpna 2010, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu téhož dne.

tronických a jiných telekomunikačních prostředků, bude-li se jednat o naléhavou žádost, nebudou-li existovat pochyby o její hodnověrnosti a zašle-li dožadující orgán originál žádosti ve lhůtě stanovené orgánem dožadným.

Článek 6

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, nahrazeným článkem 6 Druhého dodatkového protokolu, Gruzie prohlašuje, že pro účely Úmluvy a Druhého dodatkového protokolu budou za soudní orgány považovány:

- a) Úřad prokurátora Gruzie;
- b) soudy Gruzie.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Gruzie prohlašuje, že souhlas dle článku 13 odstavce 3 bude vyžadován před dohodou o dočasném předání osoby ve vazbě v souladu podle článku 13 odstavce 1.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Gruzie prohlašuje, že pro účely odstavce 1 článku 17 Druhého dodatkového protokolu určuje následující orgán:

Ministerstvo vnitra Gruzie
Ústřední kriminální policejní oddělení
General Gia Gulua St.10
0114 Tbilisi, Georgia
tel.: +995 32 241 19 84; +995 32 241 87 76
fax: +995 32 241 87 76
e-mail: cooperation@mia.gov.ge
webové stránky: www.police.ge

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Gruzie prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely článku 18 Druhého dodatkového protokolu je:

Ministerstvo vnitra Gruzie
Ústřední kriminální policejní oddělení
General Gia Gulua St.10
0114 Tbilisi, Georgia
tel.: +995 32 241 19 84; +995 32 241 87 76
fax: +995 32 241 87 76
e-mail: cooperation@mia.gov.ge
webové stránky: www.police.ge

Článek 19

V souladu s článkem 19 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Gruzie prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely článku 19 Druhého dodatkového protokolu je:

Ministerstvo vnitra Gruzie
Ústřední kriminální policejní oddělení
General Gia Gulua St.10
0114 Tbilisi, Georgia
tel.: +995 32 241 19 84; +995 32 241 87 76
fax: +995 32 241 87 76
e-mail: cooperation@mia.gov.ge
webové stránky: www.police.ge

Článek 26

V souladu s článkem 26 odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu Gruzie prohlašuje, že osobní údaje předané druhé straně pro účely odstavce 1 článku 26 Druhého dodatkového protokolu nebudou použity bez předchozího souhlasu Gruzie.

CHILE

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 30. května 2011 - originál anglicky a španělsky.

Výhrady

Článek 33 (ve spojení s čl. 16, 17, 18, 19 a 20)

V souladu s článkem 33 odstavcem 2 Druhého protokolu Republika Chile stanoví, že nebude aplikovat ustanovení čl. 16 a čl. 17.

V souvislosti s článkem 18 a 19 Druhého protokolu si Republika Chile podle článku 33 odstavcem 2 vyhrazuje právo povolit sledované zasilky a utajené vyšetřování pouze v případech, kdy k takovému postupu výslovně zmocňují chilské právní předpisy.

V souladu s článkem 33 odstavcem 2 Druhého protokolu si Republika Chile vyhrazuje právo přijmout článek 20 tohoto Protokolu.

Prohlášení

Článek 4 (v souvislosti s čl. 3 a 13)

V souladu s článkem 4 odstavcem 8 písmenem d) Druhého protokolu Republika Chile prohlašuje, že za účely článku 15 odstavce 2 Úmluvy, nahrazeným článkem 4 Druhého protokolu, je nutno žádosti upravené článkem 11 Úmluvy, nahrazeným článkem 3 tohoto Protokolu, a článkem 13 adresovat Ministerstvu zahraničních věcí Chile.

V souladu s článkem 4 odstavcem 8 písmenem d) Druhého protokolu Republika Chile prohlašuje, že pro účely článku 15 odstavce 1 Úmluvy, nahrazeným článkem 4 tohoto Protokolu, je nutno žádosti o právní pomoc a spontánní informace adresovat Ministerstvu zahraničních věcí Chile, ústřednímu orgánu pro účely Druhého protokolu, aniž by bylo dotčeno jejich přímé předávání mezi soudními orgány dožadující strany a strany dožádané, a vracet stejnou cestou.

V souladu s článkem 15 odstavcem 6 Úmluvy, nahrazeným článkem 4 Druhého protokolu, Republika Chile prohlašuje, že Ministerstvo spravedlnosti Chile je pověřeným orgánem, kterému je třeba postupovat žádosti o právní pomoc uvedené v článku 4 Protokolu.

V souladu s článkem 15 odstavcem 8 písmenem a) Úmluvy, nahrazeným článkem 4 Druhého protokolu, Republika Chile prohlašuje, že v urgentních případech, kdy k zaslání dochází prostřednictvím INTERPOLU podle článku 15 odstavce 7 Úmluvy, nahrazeným Druhým protokolem, pokud se toto sdělení týká žádosti o vzájemnou pomoc upravených v článku 15 odstavci 6 Úmluvy, nahrazeném Druhým protokolem, je nutno kopii zaslat Ministerstvu spravedlnosti Chile.

Vzhledem k tomu, že Republika Chile neučinila žádné prohlášení k článku 27 Druhého protokolu, prohlašuje Republika Chile podle článku 4 odstavce 8 písmena d), že žádosti o právní pomoc zasílané správními orgány podle článku 15 odstavce 3, nahrazeným článkem 4 Druhého protokolu, je nutno vždy zaslat Ministerstvu zahraničních věcí Chile.

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého protokolu, doplňujícím článek 24 Úmluvy, Republika Chile prohlašuje, že soudy tvořící soudnictví se pro účely této Úmluvy považují za justiční orgány.

Žádosti o vzájemnou pomoc mohou být pro účely této Úmluvy předávány také Úřadu státního zástupce, který si vyžádá intervenci příslušného záručního soudce, pokud je to dle chilského práva nutné vzhledem k povaze žádosti. V žádném případě ale toto prohlášení neuděluje Úřadu státního zástupce soudní pravomoc, ani z něj nečiní soudní orgán.

Článek 9

V souladu s ustanoveními článku 9 odstavce 9 Druhého protokolu Republika Chile prohlašuje, že nebude uplatňovat ustanovení tohoto článku na výslech prostřednictvím videokonference osoby trestně stíhané nebo podezřelé.

Článek 13

V souladu s ustanoveními článku 13 odstavce 7 Druhého protokolu Republika Chile prohlašuje, že před dosažením dohody podle článku 13 odstavce 1 umožní dočasné předání pouze se souhlasem osoby zbavené osobní svobody.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 4 Druhého protokolu Republika Chile prohlašuje, že na základě vnitrostátního právní úpravy je orgánem příslušným k přijetí a vyřízení žádosti o sledované zásilky Úřad státního zástupce Chile.

Článek 19

V souladu s článkem 19 odstavcem 4 Druhého protokolu Republika Chile prohlašuje, že na základě vnitrostátní právní úpravy je orgánem odpovědným za přijetí a vyřízení žádosti o utajené vyšetřování Úřad státního zástupce Chile.

Článek 26

V souladu s článkem 26 odstavcem 5 Druhého protokolu Republika Chile prohlašuje, že podřizuje poskytování informací dožadující strany vnitrostátnímu právu.

IZRAEL

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 20. března 2006 - originál anglicky

Výhrady

Článek 16, 33

V souladu s článkem 33 odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že všechny písemnosti a soudní rozhodnutí trestní povahy by měly být zasílány jediné prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti státu Izrael, jak je uvedeno v prohlášení k článku 4 Druhého dodatkového protokolu.

Článek 17, 33

V souladu s článkem 33 odstavec 2 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že nepřijímá článek 17.

Prohlášení**Článek 4**

V souladu s článkem 4 odstavcem 8 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že všechny žádosti a dokumenty na ně navazující, jak je uvedeno v článku 4 odstavce 1 až 6 Druhého dodatkového protokolu by měly být zasílány Ministerstvu spravedlnosti Izraele na adresu: Ministry of Justice, Directorate of Courts, Department of Legal Assistance to Foreign countries, P. O. Box 34142-91340, Jerusalem.

V souladu s článkem 4 odstavcem 9 Druhého dodatkového protokolu (doplňujícím článek 15 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních) vláda státu Izrael prohlašuje, že v současné době bude přijímat žádosti o právní pomoc zasílané prostřednictvím elektronických telekomunikačních prostředků jedině v naléhavých případech. Žádost o právní pomoc zaslaná prostřednictvím elektronických telekomunikačních prostředků bude přijata jen v případě, že důvody naléhavosti budou v žádosti výslovně uvedeny a dožadující strana současně zašle originál žádosti obvyklým způsobem. Izrael nebude přijímat žádosti zaslané prostřednictvím elektronických telekomunikačních prostředků o doručení procesních dokumentů a soudních rozhodnutí, protože tato forma zaslání je pro tento druh žádostí nevhodná.

Urgentní žádosti o právní pomoc mohou být zasílány faxem adresovaným řediteli mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti na faxové číslo 972 2 6287 668. Takové žádosti musí být označeny slovy „Urgentní žádost o právní pomoc podle Druhého dodatkového protokolu“.

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že pro účely Úmluvy a Protokolu považuje za justiční orgány soudy, generálního prokurátora státu Izrael, státního zástupce státu Izrael, ředitele mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti, zástupce ředitele mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti.

Článek 11

V souladu s článkem 11 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že podmínky uložené stranou, která poskytuje spontánní informace, budou dodrženy, pouze pokud tato strana předem oznámila povahu informace, která má být poskytnuta, a souhlasila s jejím předáním.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že před dosažením dohody podle odstavce 1 uvedeného článku 13 bude vyžadován souhlas uvedený v odstavci 3 uvedeného článku 13.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že izraelskými orgány, které jsou příslušné pro účely článku 18, jsou ředitel mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti, generální inspektor izraelské policie, vedoucí zpravodajského oddělení v rámci odboru vyšetřování a zpravodajských služeb izraelské policie, vedoucí oddělení speciálních operací začleněného do zpravodajského oddělení v rámci odboru vyšetřování a zpravodajských služeb, ředitel Národního protidrogového centra a Centra proti praní špinavých peněz izraelské celní správy a vrchní náměstek generálního ředitele (vyšetřování) izraelské celní správy.

Článek 26

V souladu s článkem 26 odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že osobní údaje předané jiné straně pro účely článku 26 odstavce 1 Protokolu nemohou být použity bez předchozího souhlasu Izraele.

**Bývalá jugoslávská republika
MAKEDONIE**

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 16. prosince 2008 - originál anglicky

Výhrady**Článek 33**

V souladu s článkem 33 odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu Makedonská republika prohlašuje, že nebude aplikovat ustanovení článku 16, který se vztahuje k doručování procesních dokumentů nebo soudních rozhodnutí poštou příslušnými orgány jakékoliv strany osobám, které se nacházejí na území Makedonské republiky.

Prohlášení**Článek 4**

V souladu s článkem 4 odstavcem 8 písmenem b) Druhého dodatkového protokolu Makedonská republika prohlašuje, že všechny žádosti a jiné písemnosti, kromě naléhavých žádostí, by měly být doručeny Ministerstvu spravedlnosti jakožto příslušnému orgánu.

V souladu s článkem 4 odstavcem 9 Druhého dodatkového protokolu Makedonská republika prohlašuje, že bude přijímat a provádět žádosti obdržené elektronickými nebo jinými sdělovacími prostředky, pokud bude kopie takové žádosti zaslána faxem a originál žádosti doručen poštou.

V souladu s článkem 4 odstavcem 6 Druhého dodatkového protokolu Makedonská republika prohlašuje, že orgánem příslušným k provádění tohoto článku je Ministerstvo spravedlnosti.

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého dodatkového protokolu Makedonská republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy a tohoto Protokolu jsou příslušné prvostupňové soudy s rozšířenou působností.

Článek 13

V souladu s článkem 13 Druhého dodatkového protokolu Makedonská republika prohlašuje, že v případě dočasného předání bude vyžadovat souhlas dotčené osoby v ústním jednání ještě před dosažením dohody mezi příslušnými orgány o dočasném předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody podle odstavce 1 uvedeného článku.

Článek 26

V souladu s článkem 26 odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu Makedonská republika prohlašuje, že osobní údaje předané jiné smluvní straně nebudou touto stranou použity pro účely článku 26 odstavce 1 bez předchozího souhlasu příslušných orgánů Makedonské republiky.

Článek 27

V souladu s článkem 27 Druhého dodatkového protokolu Makedonská republika prohlašuje, že správní orgány a jiné orgány oprávněné k dohledu nad prováděním zákonů, které mohou vyšetřovat trestné činy a které jsou oprávněné, po skončení vyšetřování, ukládat v těchto řízeních sankce, mají postavení správních orgánů pro účely článku 27 tohoto Protokolu.

Prohlášení obsažené ve verbální notě Ministerstva zahraničních věcí Bývalé jugoslavské republiky Makedonie ze dne 24. listopadu 2008 přiložené k ratifikační listině uložené dne 16. prosince 2008 - originál anglicky

Článek 17, 18, 19

V souladu s článkem 17 odstavcem 4, článkem 18 odstavcem 4 a článkem 19 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Makedonská republika prohlašuje, že orgánem příslušným k provádění ustanovení tohoto Protokolu je:

Úřad státního prokurátora Makedonské republiky (oddělení pro organizovaný zločin)
Boulevard Krste Misirkov bb
1000 Skopje
Makedonská republika
Tel.: +389(0)3219 850
Fax: +389(0)3219 866)

MOLDAVSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 8. srpna 2013 - originál anglicky

Výhrady

Článek 26

V souladu s článkem 26 odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že v řízeních, v kterých by mohla Moldavská republika odmítnout nebo omezit předání nebo použití osobních údajů v souladu s ustanoveními Úmluvy nebo jejich protokolů, nemohou být osobní údaje, které předává jiné smluvní straně, touto stranou použity pro účely stanovené v článku 26 odstavci 1 Protokolu bez předchozího souhlasu Moldavské republiky.

Článek 11

V souladu s článkem 11 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že nebude vázána podmínkami, které stanoví poskytující strana podle článku 11 odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu, ledaže by obdržela předběžnou zprávu o charakteru informací, které mají být poskytnuty, a souhlasila by s jejich předáním.

Prohlášení

Článek 4

V souladu s článkem 15 odstavcem 8 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že všechny žádosti o vzájemnou pomoc musejí být zaslány Ministerstvu spravedlnosti a Úřadu generálního prokurátora.

V souladu s článkem 15 odstavcem 9 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 odstavce 9 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o právní pomoc mohou být zasílány prostřednictvím elektronických nebo jiných sdělovacích prostředků za podmínky, že dožadující strana současně zašle originál žádosti.

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy a Protokolu jsou příslušnými justičními orgány: Nejvyšší soud, odvolací soudy a ostatní soudy, Úřad generálního prokurátora a ostatní státní zastupitelství, Ministerstvo vnitra, Celní správa, Národní protikorupční úřad.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že dočasné předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody bude možné pouze se souhlasem této osoby.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že orgány příslušnými k aplikaci odstavce 1 a odstavce 2 tohoto článku jsou: Úřad generálního prokurátora, Ministerstvo vnitra, Celní správa, Národní protikorupční úřad, Bezpečnosti informační služba.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že orgány příslušnými k aplikaci odstavce 1 a odstavce 2 tohoto článku jsou: Úřad generálního prokurátora, Ministerstvo vnitra, Celní správa, Národní protikorupční úřad, Bezpečnosti informační služba.

Článek 19

V souladu s článkem 19 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že orgány příslušnými k aplikaci odstavce 1 a odstavce 2 tohoto článku jsou: Úřad generálního prokurátora, Ministerstvo vnitra, Celní správa, Národní protikorupční úřad, Bezpečnosti informační služba.

Článek 20

V souladu s článkem 20 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že orgánem příslušným k vytvoření společného vyšetřovacího týmu je Úřad generálního prokurátora.

Článek 27

V souladu s článkem 27 Druhého dodatkového protokolu Moldavská republika prohlašuje, že pro účely článku 1 odstavce 3 Úmluvy jsou za správní orgány považovány orgány justiční.

NORSKO

Výhrada obsažená v plné moci k podpisu předané generálnímu tajemníkovi Rady Evropy při podpisu listiny dne 8. listopadu 2001 - originál anglicky

Článek 9

V souladu s článkem 9 odstavcem 9 Protokolu Norsko prohlašuje, že nebude používat ustanovení tohoto článku na výsledky prostřednictvím videokonference týkající se obviněného nebo podezřelého.

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 6. listopadu 2012 - originál anglicky

Výhrada

Článek 16

V souladu s článkem 33 odstavcem 2 Protokolu Norsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo nepřijmout článek 16.

Prohlášení

Článek 4

V souladu s článkem 4 odstavcem 9 Protokolu Norsko prohlašuje, že bude přijímat žádosti o právní pomoc zaslané prostřednictvím elektronických nebo jiných sdělovacích prostředků, pokud bude v co nejkratší době zaslán originál žádosti.

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavcem 7 Protokolu Norsko prohlašuje, že souhlas osoby je vyžadován, má-li tato osoba být dočasně předána pro jiné účely než výslech svědka nebo podrobení konfrontaci. Totožně se uvedené aplikuje v případě dočasného předání osoby v souladu s Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních (článek 11) ve znění Druhého dodatkového protokolu (článek 3).

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 4 Protokolu Norsko prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely článku 17 odstavce 1 a 2 je Národní vyšetřovací služba.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 4 Protokolu Norsko prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely článku 18 je Národní úřad pro stíhání organizované a jinak závažné trestné činnosti.

Článek 19

V souladu s článkem 19 odstavcem 4 Protokolu Norsko prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely článku 19 odstavce 2 je Ředitel Policie Oslo.

Prohlášení obsažené v dopise ministra zahraničních věcí Norska ze dne 20. srpna 2013, který byl registrován u Generálního tajemníka Rady Evropy dne 29. srpna 2013 - originál anglicky

Článek 26

V souladu s článkem 26 odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních Norsko prohlašuje, že osobní údaje předané druhé straně nemohou být touto stranou využity pro účely odstavce 1, ledaže s tímto norské orgány souhlasily předem.

SRBSKO

Výhrada a prohlášení obsažené ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Srbska přiložené k ratifikační listině uložené dne 26. dubna 2007 - originál anglicky

Výhrada

Článek 33

V souladu s článkem 33 odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že nepřijímá článek 16 Druhého dodatkového protokolu.

Prohlášení

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy a Protokolu jsou justičními orgány soudy a státní zastupitelství.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 1 a 2 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že orgány příslušnými pro účely článku 17 jsou:

Republic Office of the Prosecutor of the Republic of Serbia (Generální prokuratura Srbské republiky)
Nemanjina St. 22-24
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3613 734
Fax: +381 11 3616 558
Ministry of Interior (Ministerstvo vnitra)
Kneza Miliosa St. 101
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3062 000
Fax: +381 11 3617 814.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely článku 18 je:

Republic Office of the Prosecutor of the Republic of Serbia (Generální prokuratura Srbské republiky)
Nemanjina St. 22-24
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3613 734
Fax: +381 11 3616 558.

Článek 19

V souladu s článkem 19 odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že orgány příslušnými pro účely článku 18 jsou:

Republic Office of the Prosecutor of the Republic of Serbia (Generální prokuratura Srbské republiky)
Nemanjina St. 22-24
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3613 734
Fax: +381 11 3616 558
Ministry of Interior (Ministerstvo vnitra)
Kneza Miliosa St. 101
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3062 000
Fax: +381 11 3617 814.

ŠVÝCARSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. října 2004 - originál francouzsky

Článek 4

Švýcarsko prohlašuje, že podle článku 4 (a 15 Úmluvy) je ústředním orgánem Federální úřad spravedlnosti při Federálním ministerstvu spravedlnosti a policie v Bernu, kterému se zasílají a který přijímá:

žádosti o vzájemnou pomoc, kromě žádostí, které jsou v souladu s článkem 4 odstavcem 1, 3 a 4 zasílány přímo příslušnému orgánu dožádaného státu;

žádosti o dočasné předání zadržené osoby podle článku 4 odstavce 2;

žádosti o opisy z rejstříku trestů podle článku 4 odstavce 5.

V naléhavém případě je žádost o vzájemnou pomoc zasílána přímo příslušnému orgánu dožádaného státu, kopie takové žádosti a kopie odpovědi musí být zaslány Federálnímu úřadu spravedlnosti.

Pro zjištění místně příslušného švýcarského soudního orgánu, jemuž má být přímo zaslána žádost o vzájemnou pomoc, a pro kontaktování Federálního úřadu spravedlnosti je možné využít online dostupné databáze na následující adrese: <http://www.elorge.admin.ch>

Článek 26

Švýcarsko požaduje, aby osobní údaje předané druhé straně pro účely stanovené v článku 26 odstavci 1 písmeno a) a b), nebyly využívány bez souhlasu dotčené osoby; uvedené neplatí, vysloví-li Federální úřad spravedlnosti souhlas s využíváním pro účely řízení, pro které mohlo Švýcarsko v souladu s ustanoveními Úmluvy a Protokolu odmítnout nebo omezit předání nebo využívání osobních údajů.

Článek 6

Švýcarsko prohlašuje, že uvedené orgány budou považovány za švýcarské soudní orgány pro účely Úmluvy a Protokolu:

- tribunály, jejich soudy, komory a oddělení;
- Veřejný prokurátor konfederace;
- federální soudci pro vyšetřování;
- Federální úřad spravedlnosti;
- orgány zmocněné kantonským nebo federálním právem ke konání vyšetřování trestních věcí, vydání příkazů (*warrant of repression*) a k rozhodování v řízení spojených s trestními případy.

Podrobný seznam švýcarských soudních orgánů je k nahlédnutí na následujících webových adresách:¹⁵⁾
francouzština <http://www.rhf.admin.ch/etc/medialib/data/rhf.Par.0003.File.tmp/direktverkehr-f.pdf>
němčina <http://www.rhf.admin.ch/etc/medialib/data/rhf.Par.0002.File.tmp/direktverkehr-d.pdf>
italština <http://www.rhf.admin.ch/etc/medialib/data/rhf.Par.0004.File.tmp/direktverkehr-i.pdf>

Článek 17

Švýcarsko prohlašuje, že následující orgány jsou příslušné k provedení žádostí podle článku 17:

- Federální policejní úřad v Bernu;
- policejní příslušníci kantonů.

Žádosti zaslané Švýcarsku podle článku 17 odstavce 1 a 2 musí být adresovány:
- orgánům činným v trestním řízení konfederace; nebo
- orgánům činným v trestním řízení kantonu, na jehož území je pravděpodobné, že dojde k překročení hranice.

V případě pochybností mohou být žádosti podle článku 17 odstavce 1 adresovány Federálnímu úřadu spravedlnosti v Bernu a žádosti podle článku 17 odstavce 2 Federálnímu policejnímu úřadu v Bernu.

Článek 18

Švýcarsko prohlašuje, že následující orgány jsou příslušné k provedení žádostí podle článku 18:

- orgány činné v trestním řízení konfederace; nebo
- orgány činné v trestním řízení kantonu, na jehož území započne sledování.

Článek 19

Švýcarsko prohlašuje, že následující orgány jsou příslušné k provedení žádostí podle článku 19:

- Veřejný prokurátor konfederace a federální soudci konající vyšetřování;
- orgány činné v trestním řízení kantonu, na jehož území začne přeshraniční vyšetřování.

Článek 26

Švýcarsko prohlašuje, že bude považovat za švýcarské správní orgány pro účely článku 1 odstavce 3 Úmluvy správní orgány konfederace a kantonů, které podle federálního a kantonského práva mohou vyšetřovat trestné činy a jsou oprávněny, jakmile je vyšetřování skončeno, navrhnout zahájení soudního řízení, které může vést k odsouzení.

¹⁵⁾ Poslední aktualizace obsažená ve verbální nótě stálého zastoupení Švýcarska ze dne 13 listopadu 2006, registrována u Generálního sekretariátu dne 14. listopadu 2006 - originál ve francouzštině.

UKRAJINA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 14. září 2011 - originál anglicky

Výhrada

Článek 33 (ve spojení s čl. 16, 17 a 19)

V souladu s článkem 33 odstavcem 2 Druhého protokolu Ukrajina prohlašuje, že využívá práva nepřijmout článek 16.

V souladu s článkem 33 odstavcem 2 Druhého protokolu Ukrajina prohlašuje, že využívá práva nepřijmout článek 17.

V souladu s článkem 33 odstavcem 2 Druhého protokolu Ukrajina prohlašuje, že využívá práva nepřijmout článek 19.

Prohlášení

Článek 3

V souladu s článkem 3 Druhého protokolu Ukrajina prohlašuje, že orgány příslušné podle článku 11 odstavce 2, doplněným článkem 3 Druhého protokolu, jsou Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (pro případy v soudním řízení) a Úřad generálního prokurátora Ukrajiny (pro případy v přípravném řízení).

Článek 4

V souladu s článkem 15 odstavcem 8 písmenem d) Úmluvy, doplněným článkem 4 Druhého protokolu, si Ukrajina vyhrazuje právo splnit žádost správních úřadů smluvních stran, jak je upravena v odstavci 3 článku 1 a odstavci 3 článku 15 Úmluvy, doplněných Druhým protokolem, pokud jsou tyto žádosti adresovány Úřadu generálního prokurátora Ukrajiny.

V souladu s článkem 15 odstavcem 9 Úmluvy, doplněným článkem 4 Druhého protokolu, Ukrajina svoluje, že bude přijímat a provádět žádosti obdržené elektronickými nebo jinými sdělovacími prostředky, pokud dožadující strana zajistí neodkladné dodání originálů těchto žádostí v písemné formě. Písemnosti získané jako výsledek provedení takové žádosti budou poskytnuty dožadující straně po obdržení originálu žádosti.

Ukrajina prohlašuje, že v případech uvedených v odstavcích 1, 2 a 5 článku 15 Úmluvy, doplněných článkem 4 Druhého protokolu, pokud nedojde k využití přímých prostředků styku, žádost v případech na úrovni soudního řízení bude adresována Ministerstvu spravedlnosti Ukrajiny a žádost v případech na úrovni předběžného řízení bude adresována Úřadu generálního prokurátora Ukrajiny.¹⁶⁾

Ukrajina prohlašuje, že žádosti o právní pomoc podle odstavce 1, 3 (kromě žádostí správních orgánů) a 5 článku 15 Úmluvy, doplněným článkem 4 Druhého protokolu, mají být adresovány hlavním soudním úsekům (případy ve fázi soudního řízení) a úřadům krajských prokurátorů (případy ve fázi předběžného řízení).¹⁷⁾

Ukrajina prohlašuje, že orgány příslušné k přijímání žádostí podle odstavce 6 článku 15 Úmluvy, doplněným článkem 4 Druhého protokolu, jsou na Ukrajině soudy rozhodující v jednotlivých případech.¹⁸⁾

Článek 6

Pro účely článku 24 Úmluvy, doplněným článkem 6 Druhého protokolu, Ukrajina považuje obecné soudy, prokurátory na všech úrovních a orgány předběžného řízení za „soudní orgány“.

Článek 11

Ukrajina si vyhrazuje právo nebýt vázána podmínkami uloženými smluvní stranou poskytující informace podle odstavce 2 článku 11 Druhého protokolu, pokud předem neobdrží zprávu o povaze poskytovaných informací a nesouhlasí s jejich předáním.

Článek 13

Ukrajina prohlašuje, že souhlas osoby podle článku 13 odstavce 3 Druhého protokolu musí být získán ještě před dohodou příslušných orgánů v souladu s odstavcem 1.

Článek 18

Pro účely článku 18 Druhého protokolu jsou na Ukrajině příslušnými orgány oddělení Ministerstva vnitra Ukrajiny, Bezpečnostní služby Ukrajiny a Služby státní hranice Ukrajiny.

Článek 20

V souladu s článkem 20 Druhého protokolu je na Ukrajině orgánem rozhodujícím o ustavení společného vyšetřovacího týmu Úřad generálního prokurátora Ukrajiny.

Článek 26

Ukrajina prohlašuje, že osobní údaje předané jiné smluvní straně nemohou být použity bez předchozího souhlasu Ukrajiny pro účely upravené v článku 26 odstavci 1 Druhého protokolu v rámci řízení, pro které může Ukrajina na základě Úmluvy nebo Protokolů odmítnout nebo omezit předávání a používání osobních údajů.

¹⁶⁾ Viz *Seznam Úřadu generálního prokurátora Ukrajiny, úřadů krajských prokurátorů a úřadů vojenských prokurátorů, doplňující ratifikační listinu (pouze v anglickém jazyce)*.

¹⁷⁾ Viz *Seznam Úřadu generálního prokurátora Ukrajiny, úřadů krajských prokurátorů a úřadů vojenských prokurátorů, doplňující ratifikační listinu (pouze v anglickém jazyce)*.

¹⁸⁾ *Seznam Úřadu generálního prokurátora Ukrajiny, úřadů krajských prokurátorů a úřadů vojenských prokurátorů, doplňující ratifikační listinu (pouze v anglickém jazyce)*.

Příloha č. 11/A

**Evropská úmluva o předávání trestního řízení
z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb.)**SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁹⁾
KE DNI 1. DUBNA 2014

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	05/07/00	V/P
Arménie	18/03/05	V/P
Bosna a Hercegovina	26/07/05	
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	01/01/93	V/P
Lichtenštejnsko	27/05/03	V/P
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/03/05	
Moldavsko	24/04/07	V/P
Norsko	30/03/78	V/P/Ú
Rusko	27/09/08	V/P
Srbsko	31/12/02	
Turecko	28/01/79	V/P
Ukrajina	29/12/95	P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 073

¹⁹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 11/B

**Evropská úmluva o předávání trestního řízení
z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb.)**VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ²⁰⁾

ke dni 1. dubna 2014
(neoficiální překlad)

Albánie

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - originál anglicky

Výhrada

Článek 41

S odkazem na Přílohu I, písmena a, b, c, a g prohlašuje Albánská republika, že si vyhrazuje právo:

- zamítnout žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je čistě náboženským trestným činem;
- zamítnout žádost o řízení pro čin, za který může podle jejího vlastního práva být sankce uložena pouze správním orgánem;
- nepřijmout článek 22;
- nepřijmout článek 23;
- nepoužívat článek 30 a 31, pokud jde o čin, za který může podle jejího vlastního práva nebo podle práva předmětného jiného státu být sankce uložena pouze správním orgánem.

Prohlášení

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 2 Úmluvy Albánská republika prohlašuje, že žádosti a jakékoli jiné dokumenty s nimi související, které nejsou vyhotoveny v některém z úředních jazyků Rady Evropy, mají být opatřeny překladem do jazyka albánského nebo do jednoho z těchto jazyků.

Článek 41

S odkazem na druhý odstavec Přílohy II bude pojem „občan“ pro účely této Úmluvy znamenat albánské občany, jakož i bezdomovce se stálým bydlištěm v Albánii a osoby s dvojím občanstvím v případě, že jedno z nich je albánské.

ARMÉNIE

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 17. prosince 2004 - originál anglicky

Výhrada

Článek 41

V souladu s článkem 41 odstavce 1 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že využívá práva učinit výhrady stanovené v odstavcích a, b, c, d, e, f, a g Přílohy I.

Prohlášení

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavce 3 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti o převzetí trestního řízení budou zasílány a přijímány prostřednictvím:

- a) Generální prokuratury Arménské republiky, předtím, než je věc předána soudu,
- b) Ministerstvu spravedlnosti Arménské republiky v řízení před soudem.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavce 2 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti a související dokumenty mají být opatřeny úředním překladem do některého z úředních jazyků Rady Evropy anebo do arménského jazyka.

Článek 41

V souladu s Přílohou II Úmluvy prohlašuje Arménská republika, že pojem „občan“ pro ni znamená osobu, která je občanem Arménské republiky v souladu a osobu, která má statut uprchlíka.

²⁰⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada obsažená ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993 - originál anglicky

Články 22 a 23

Články 22 a 23 nebudou přijaty.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálého zástupce České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 16. března 1994 - originál anglicky

Článek 13²¹⁾

Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky předtím, než je věc předána soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky poté, co je věc předána soudu.

LICHTENŠTEJNSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 26. února 2003 - originál anglicky

Článek 41

V souladu s Přílohou I písmenem b Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že odmítne žádost o řízení pro čin, za který může být podle lichtenštejnského práva sankce uložena pouze správním orgánem.

V souladu s Přílohou I písmeny c a d Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že nepřijímá články 22 a 23.

V souladu s Přílohou I písmenem g Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že v souvislosti s jednáním, za které může být podle lichtenštejnského práva uložena sankce pouze správním orgánem, nebude aplikovat články 30 a 31.

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 26. února 2003 - originál anglicky

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 2 Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že žádosti o řízení a přiložené dokumenty, které nejsou vyhotoveny v němčině nebo angličtině, musejí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

**Bývalá jugoslávská republika
MAKEDONIE**

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 29. listopadu 2004 - originál anglicky

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 2 Úmluvy Makedonie prohlašuje, že žádosti a související písemnosti, které nejsou opatřeny překladem do některého z úředních jazyků Rady Evropy, mají být opatřeny překladem do angličtiny anebo francouzštiny.

MOLDAVSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 23. ledna 2007 - originál anglicky

Výhrada**Článek 41**

V souladu s článkem 41 odstavcem 1 Moldavská republika prohlašuje, že:

- odmítne žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je trestným činem čistě náboženským (Příloha I.a);
- odmítne žádost o řízení pro čin, za nějž mohou v souladu s jeho vlastním právem být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.b);
- nepoužije články 30 a 31 (Příloha I.g) pro čin, za nějž mohou v souladu s jeho vlastním právem anebo právem příslušného státu být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.g).

²¹⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993.

Text původního prohlášení - originál anglicky:

„Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky předtím, než je věc předána soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky nebo Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky poté, co je věc předána soudu.“

Prohlášení**Článek 13**

V souladu s článkem 13 odstavce 3 Moldavská republika prohlašuje, že žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu trestního řízení mají být adresovány Generální prokuratuře, a žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu řízení před soudem mají být adresovány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavce 2 Moldavská republika prohlašuje, že žádosti formulované podle této Úmluvy a příkládané dokumenty mají být zasílány moldavským orgánům spolu s překladem do moldavštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 40

V souladu s článkem 40 odstavce 1 Moldavská republika prohlašuje, že do úplného obnovení územní celistvosti Moldavské republiky budou ustanovení Úmluvy aplikovatelná jen na území kontrolovaném orgány Moldavské republiky.

Článek 41

V souladu s článkem 41 odstavcem 1 přílohy II Moldavská republika prohlašuje, že pojem „příslušník“ znamená občana Moldavské republiky, a dále cizince nebo osoba bez státní příslušnosti s trvalým pobytem na území Moldavské republiky.

NORSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 29. prosince 1977 - originál anglicky

Články 23, 35, 36 a 37

Vláda Norského království nemůže přijmout článek 23 a ustanovení týkající se zásady „ne bis in idem“, viz články 35-37, v případech, kde byl pachatelem norský občan nebo měl trvalý pobyt v Norsku v době, kdy byl trestný čin spáchán.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Norska ze dne 29. prosince 1977, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál anglicky

Článek 13

Hlavní veřejný žalobce je oprávněn zasílat jakémukoli neseverskému státu žádosti uvedené v Úmluvě a veškerá sdělení nezbytná pro používání Úmluvy a přijímat takové žádosti a sdělení od jakéhokoliv neseverského státu.

Článek 18

S výjimkou kopie jakéhokoliv písemného rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 článku 16 Norsko vyžaduje, aby dokumenty spojené s používáním Úmluvy, které jsou vyhotoveny v jazyku jiném, než norském, dánském, švédském či anglickém, byly opatřeny překladem do norštiny nebo angličtiny.

Článek 40

Úmluva bude platit rovněž pro Bouvetův ostrov, ostrov Petra I. a Zemi královny Maud.

RUSKO

Výhrada a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 26. června 2008 - originál anglicky

Výhrada**Článek 41**

Ruská federace si v souladu s Přílohou I.g Úmluvy vyhrazuje právo nepoužít články 30 a 31 pro čin, za nějž mohou v souladu s právem jiné smluvní strany být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.g).

Ruská federace v souladu s Přílohou I. h Úmluvy prohlašuje, že bude používat část V Úmluvy do té míry, aby byla respektována zásada „ne bis in idem“.

Prohlášení**Článek 8**

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 8 Úmluvy budou používány s ohledem na terminologii používanou v legislativě Ruské federace upravujícím trestní řízení.

Článek 11

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 11 Úmluvy a přílohy I. Úmluvy musí být použity za účelem zajištění odpovědnosti za spáchání trestných činů.

Článek 13

Ruská federace prohlašuje v souladu s článkem 13 odstavce 3 Úmluvy, že v případech předávání trestního řízení komunikuje je příslušným orgánem Generální prokuratura Ruské federace.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavce 2 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že žádosti o převzetí trestního řízení a související dokumenty musí být opatřeny překladem do ruštiny.

Články 11, 30

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že zákony Ruské federace neobsahují pojem „trestný čin politické povahy“, který je používán v článku 11 písmeno d) a v článku 30 odstavce 1 Úmluvy. Ve všech případech rozhodování o předání trestního řízení nebude Ruská federace na základě vzájemnosti za trestné činy politické povahy považovat mimo jiné následující trestné činy:

a) trestné činy proti lidskosti podle článků II. a III. Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidia z 9. prosince 1948, podle článků II. a III. Mezinárodní úmluvy o potlačení a trestání zločinu apartheidu z 30. listopadu 1973, a č. 1 a 4 Úmluva proti mučení a jinému krutému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984,

b) trestné činy podle článku 50 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli z 12. srpna 1949, podle článku 51 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných, nemocných a třešněníků ozbrojených sil na moři z 12. srpna 1949, podle článku 130 Ženevské úmluvy o zacházení s válečnými zajatci z 12. srpna 1949, podle článku 147 Ženevské úmluvy o ochraně civilních osob za války z 12. srpna 1949, podle článku 85 Dodatkového protokolu k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (Protokol I) z 8. června 1977 a podle článku 1 a 4 Dodatkového protokolu k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949 o ochraně obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter (Protokol II) z 8. června 1977,

c) trestné činy specifikované v Úmluvě o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970, Úmluvě o potlačení protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 a v Protokolu o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, doplňující Úmluvu o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, přijatou v Montrealu 23. září 1971,

d) trestné činy specifikované v Úmluvě o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců ze 14. prosince 1973,

e) trestné činy specifikované v Evropské úmluvě o potlačování terorizmu z 27. ledna 1977,

f) trestné činy specifikované v Mezinárodní úmluvě proti braní rukojmí z 17. prosince 1979,

g) trestné činy specifikované v Úmluvě o fyzické ochraně jaderného materiálu z 3. března 1980,

h) trestné činy specifikované v Úmluvě o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 a v Protokolu o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988,

i) trestné činy specifikované v Úmluvě proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988,

j) trestné činy specifikované v Úmluvě o bezpečnosti OSN a jejího personálu z 9. prosince 1994,

k) trestné činy specifikované v Úmluvě proti bombovému terorizmu z 15. prosince 1997,

l) trestné činy specifikované v Úmluvě o potlačení financování terorizmu z 9. prosince 1999,

m) trestné činy specifikované v Úmluvě OSN proti mezinárodnímu organizovanému zločinu z 15. listopadu 2000 a v jejích Protokolech,

n) jiné obdobné trestné činy specifikované v mezinárodních smlouvách v případě, že Ruská federace je smluvní stranou těchto mezinárodních smluv.

TURECKO

Výhrada učiněná při podpisu Úmluvy dne 16. června 1974, která byla potvrzena dopisem stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál francouzsky

Články 11 a 26

V souladu s článkem 41 využívá turecká vláda výhrad umožněných v písmenech a) a f) Přílohy I k této Úmluvě.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál francouzsky

Článek 13

V souladu s článkem 13 odstavcem 3 se žádost o úkony a sdělení nezbytná pro používání Úmluvy zasílají diplomatickými cestami.

Článek 18

V souladu s článkem 18 odstavcem 2 si Turecko vyhrazuje právo požadovat, aby žádosti učiněné při používání Úmluvy byly opatřeny překladem do turečtiny.

Výhrada obsažená ve druhém dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál francouzsky

Turecká vláda při ratifikaci Evropské úmluvy o předávání trestního řízení prohlašuje, že se necítí býti vázána provádět ustanovení uvedené Úmluvy ve vztahu k řecké kyperské správě, která není ústavně oprávněna sama o sobě reprezentovat Kyperskou republiku.²²⁾

UKRAJINA

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. února 2000 - originál francouzsky

Článek 13

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případech žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případech žádostí orgánů přípravného vyšetřování) jsou orgány uvedenými v článku 13, odstavci 1 Úmluvy.

²²⁾ Poznámka sekretariátu: Oznámení o výše uvedené výhradě zmiňuje rozhodnutí přijaté výborem ministrů v únoru 1976 na 254. schůzce zástupců ministrů. Toto rozhodnutí se týká identické výhrady učiněné tureckou vládou při ratifikaci sedmi úmluv a dohod dne 19. prosince 1975 a zní takto:

„Zástupci, ve světle pokračující diskuse a s odkazem výlučně na procedurální aspekty uložení sedmi ratifikačních listin, zvážili, že generální tajemník by měl s platností od 19. prosince 1975 přistoupit k registraci těchto ratifikačních listin předkládaných stálým zástupcem Turecka dopisy ze dne 19. prosince 1975 a oznámit ji vládám členských států s tím, že registrace výhrad generálním tajemníkem nebude mít žádný vliv na jejich platnost.

Výše uvedené rozhodnutí žádným způsobem neovlivní postavení vlády Kyperské republiky ve výboru ministrů Rady Evropy.“

Příloha č. 12/A

**Úmluva o předávání odsouzených osob
z 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.)**SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN²³⁾
ke dni 1. dubna 2014

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	01/08/00	P
Andorra	01/11/00	P
Arménie	01/09/01	P
Austrálie	01/01/03	
Ázerbájdžán	01/05/01	P
Bahamy	01/03/92	P
Bolívie	01/06/04	P
Bosna a Hercegovina	01/08/05	
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	01/01/93	
Ekvádor	01/11/05	P
Gruzie	01/02/98	P
Honduras	01/07/09	
Chile	01/11/98	
Island	01/12/93	P
Izrael	01/01/98	P
Japonsko	01/06/03	P
Kanada	01/09/85	
Korejská republika	01/11/05	P
Kostarika	01/08/98	
Lichtenštejnsko	01/05/98	P
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/11/99	
Mauritius	01/10/04	Ú
Mexiko	01/11/07	P
Moldavsko	01/09/04	P
Norsko	01/04/93	P/Ú
Panama	01/11/99	P
Rusko	01/12/07	P
San Marino	01/10/04	
Srbsko	01/08/02	
Švýcarsko	01/05/88	P
Tonga	01/11/00	
Trinidad and Tobago	01/07/94	
Turecko	01/01/88	P
Ukrajina	01/01/96	
USA	01/07/85	P
Venezuela	01/10/03	

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 112²³⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 12/B

**Úmluva o předávání odsouzených osob
z 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.)**VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 1. dubna 2014
(neoficiální překlad)

ALBÁNIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - originál anglicky

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 3 Albánská republika prohlašuje, že hodlá vyloučit použití řízení uvedeného článku 9 odstavce 1 písmene a) Úmluvy.

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 pojem „státní občan“ bude pro účely této Úmluvy označovat albánské občany, osoby bez státní příslušnosti bydlící na území Albánie a osoby, které mají dvojí občanství, je-li jedno z nich albánské.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Albánská republika prohlašuje, že žádosti o předání odsouzené osoby a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do albánštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

ANDORRA

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 13. července 2000 - originál francouzsky

Článek 3

Andorské knížectví v souladu s článkem 3 odstavcem 3 prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Andorské knížectví v souladu s článkem 3, odstavcem 4 prohlašuje, že pojem „státní občan“ označuje jakoukoliv osobu, která byla v okamžiku spáchání skutku podle lei qualificada [zákona, který musí být přijat kvalifikovanou většinou] o andorském občanství andorským občanem.

Článek 5

Andorské knížectví v souladu s článkem 5 odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání budou odesílány a přijímány Ministerstvem zahraničních vztahů.

Prohlášení obsažené v dopise ministra zahraničních věcí Andorry z 5. července 2013, postoupeného verbální nótou od Stálého zastoupení Andorry z 15. července 2013 a zaregistrované u Generálního sekretariátu dne 16. července 2013 - originál francouzsky

Andorské knížectví prohlašuje, že andorrský parlament schválil odstoupení od prohlášení učiněného v době ratifikace ve smyslu článku 5 odstavce 3 Úmluvy.

Na základě toho budou žádosti o předání ve smyslu článku 5 odstavce 2 Úmluvy zasílány přímo Ministerstvu spravedlnosti Andorrského knížectví (Ctra. de l'Obac, s/n - Edif. administratiu de l'Obac AD700 Escaldes-Engordany. Tel.: +376.872.080).

Článek 17

Andorské knížectví v souladu s článkem 17 odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do katalánštiny, španělštiny či francouzštiny.

ARMÉNIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 11. května 2001 - originál anglicky

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že pojem „státní občan“ se bude pro účely této Úmluvy vztahovat k jakékoliv osobě, jež byla v okamžiku spáchání trestného činu občanem Arménské republiky.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

Arménská republika však může svolit k předání odsouzené osoby, jež v okamžiku spáchání trestného činu arménským občanem nebyla, byla-li arménským občanem v okamžiku žádosti o předání.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti o předání odsouzených osob a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do arménštiny, jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo do ruštiny.

ÁZERBÁJDŽÁN

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 25. ledna 2001 - originál anglicky

Výhrada

Článek 4

Ázerbájdžánská republika tímto prohlašuje, že postup upravený v článku 4 odstavci 5 Úmluvy bude použit v případech, kdy bude v souladu s vnitrostátním právním řádem.

Prohlášení

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 3 Úmluvy Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že zcela vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1.b Úmluvy.

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“, pokud jde o Ázerbájdžánskou republiku, označuje osoby uvedené v článku 52 ústavy Ázerbájdžánské republiky.

Článek 5

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že pro styk v souvislosti s prováděním této Úmluvy bude využívat Ministerstvo spravedlnosti a diplomatickou cestu.

Článek 12

V souladu s článkem 12 Úmluvy Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že rozhodnutí o milostech a amnestiích odsouzených osob, předaných Ázerbájdžánskou republikou, musí být schválena příslušnými orgány Ázerbájdžánské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16 odstavcem 7 Úmluvy Ázerbájdžánská republika požaduje, aby byla informována o všech průvozech odsouzených osob přes své území.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Úmluvy Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být předávány ve francouzštině či angličtině a opatřeny překladem do ázerbájdžánštiny.

BAHAMY

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 12. listopadu 1991 - originál anglicky

Článek 3²⁾

V souladu s ustanovením článku 3 odstavcem 4 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že pojem „státní občan“ (článek 3 odstavec 1.a) označuje osoby s bahamským občanstvím či osoby, které mají na území Společenství Bahamských ostrovů trvalý pobyt.

Články 3 a 9

Podle článku 3 odstavce 3 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že se zřetelem k tomuto článku a pokud se článku 9, odstavce 1 týká, vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1.b Úmluvy v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 5

V souladu s ustanoveními článku 5 odstavce 2 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že ústředním orgánem, který bude odesílat a přijímat žádosti je:

Attorney General (Nejvyšší státní zástupce)

Post Office Box N-3007

Nassau

The Commonwealth of the Bahamas.

Společenství Bahamských ostrovů dále prohlašuje, že v souladu s ustanoveními článku 5 odstavce 3 uznává právo kterékoliv strany požadovat, aby sdělení a právní dokumenty související s žádostmi a odpověďmi byly doručovány diplomatickou cestou.

²⁾ Platnost do 1. dubna 1992.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17 odstavce 2 Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné dokumenty musí být opatřeny překladem do anglického jazyka.

***Prohlášení** obsažené v dopise velvyslance Bahamských ostrovů ve Spojeném království ze dne 25. března, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. dubna 1992 - originál anglicky*

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 3 Úmluvy tímto vláda Společenství Bahamských ostrovů mění prohlášení učiněné v okamžiku uložení listiny o přistoupení, pokud jde o vymezení pojmu „státní občan“, (článek 3 odstavec 1.a.).

Vláda Společenství Bahamských ostrovů nyní prohlašuje, že pojem „státní občan“ (článek 3 odstavec 1) označuje občana Bahamských ostrovů nebo držitele povolení k trvalému pobytu, vydaného na základě Imigračního zákona, jehož manžel je občanem Bahamských ostrovů.

BOLÍVIE

***Prohlášení** obsažené ve verbální nótě Velvyslanectví Bolívie ze dne 30. dubna 2004, registrované v Generálním sekretariátu dne 5. května 2004 - originál francouzsky a španělsky*

Velvyslanectví Bolivijské republiky lituje opožděného doručení prohlášení k Úmluvě o předávání odsouzených osob, které bylo způsobeno politováníhodným úředním nedopatřením. Velvyslanectví Bolivijské republiky ve Francii uznává, že ustanovení Úmluvy o činění výhrad a prohlášení musí být smluvními stranami respektována, avšak považuje za nutné zdůraznit, že prohlášení byla zformulována bolivijským parlamentem v rámci procedury vnitrostátního schvalování Úmluvy. Parlament je jedinou institucí, které bolivijská Ústava dává oprávnění schvalovat mezinárodní smlouvy této povahy. Prohlášení proto tvoří nedílnou součást parlamentního rozhodnutí.

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy Bolívie považuje za státního občana každou osobu, která má tento status podle části III hlavy 1 Politické Ústavy Státu.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Úmluvy Bolívie požaduje, aby byly žádosti o předání a příslušné doklady opatřeny překladem do španělštiny.

Článek 5

V souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy bude Bolívie pro řízení o žádostech o předání používat Ministerstvo zahraničních věcí a náboženství.

EKVÁDOR

***Prohlášení** obsažené v dopise Ekvádorské republiky ze dne 27. června 2005, který byl předán Generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 12. července 2005 - originál anglicky*

Článek 17

Ekvádorská republika prohlašuje, že žádosti a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do španělštiny.

***Prohlášení** obsažené v dopise ministra zahraničních věcí Ekvádorské republiky ze dne 19. dubna 2006, který byl zaslán prostřednictvím Velvyslanectví Ekvádoru ve Francii, a zaregistrován v Generálním sekretariátu 22. května 2006 - originál anglicky*

Článek 5³⁾

Ekvádor v souladu s článkem 5 odstavcem 3 prohlašuje, že jako orgán příslušný k vyřizování a řešení odpovídajících žádostí o předání učiněných podle ustanovení Úmluvy bylo určeno Ministerstvo spravedlnosti, lidských práv a kultu Ekvádoru.

GRUZIE

***Prohlášení** obsažené v ratifikační listině uložené dne 21. října 1997 - originál anglicky*

Článek 3

Gruzie prohlašuje, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ označuje osobu, která má gruzínské občanství a osobu, která má na území Gruzie trvalý pobyt.

³⁾ Prohlášení bylo aktualizováno verbální nótou Velvyslanectví Ekvádoru ve Francii z 20. září 2010, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 21. září 2010.

Text původního prohlášení: „Ekvádor v souladu s článkem 5, odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání budou odesílány a přijímány Právně-technickým informačním úřadem Ministerstva zahraničních věcí Ekvádoru.“

Články 3 a 9

Gruzie ve vztahu k jiným státům vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1 a v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 17

Gruzie prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musejí být opatřeny překladem do gruzínského, anglického nebo ruského jazyka.

ISLAND

***Prohlášení** obsažená ve verbální nótě Stálé mise Islandu, která byla předána Generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny dne 6. srpna 1993 - originál anglicky*

Článek 3

V souladu s ustanoveními článku 3 odstavce 4 Island prohlašuje, že pojem "státní občan" (srov. článek 3 odstavec 1.a) označuje pro účely Úmluvy osoby s islandským občanstvím nebo osoby s trvalým bydlištěm na území Islandské republiky.

Článek 9

V souladu s ustanoveními článku 9 odstavce 4 si Island vyhrazuje právo preventivního zadržení nebo hospitalizace nepříčetných osob.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17 odstavce 3 Island požaduje, aby žádosti o předání a příslušné dokumenty byly opatřeny překladem do islandštiny, angličtiny, dánštiny, norštiny nebo švédštiny.

IZRAEL

***Prohlášení** obsažená v listině o přistoupení, která byla uložena dne 24. září 1997 - originál anglicky*

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy Izrael prohlašuje, že pojem „státní občan“ se pro účely této Úmluvy vztahuje na jakoukoli osobu, která byla v okamžiku spáchání trestného činu izraelským občanem. Izrael však může podle svého uvážení povolit předání do Izraele v souvislosti s osobou, která v okamžiku spáchání trestného činu izraelským občanem nebyla, za předpokladu, že je izraelským státním příslušníkem v okamžiku odeslání žádosti.

Články 3 a 9

Ve shodě s článkem 3 odstavce 3 Úmluvy Izrael prohlašuje, že v souladu s článkem 9 odstavcem 1.a a článku 10 Úmluvy bude výkon cizího rozsudku, ukládajícího trest odnětí svobody nebo výkon zbývající části, pokračovat poté, co izraelský soud rozhodne o výkonu trestu nebo jeho zbývající části na území Izraele.

Článek 9

V souladu s článkem 9 odstavcem 4 Úmluvy Izrael prohlašuje, že je oprávněn postupovat podle Úmluvy v souvislosti s osobami, které byly vzhledem ke svému duševnímu stavu shledány trestně neodpovědnými, a je připraven takové osoby přijímat a starat se o ně v institucích, kde jim bude poskytnuto další léčení.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Úmluvy Izrael požaduje, aby žádosti o výkon rozsudku v Izraeli nebo dokumenty související s takovými žádostmi byly opatřeny překladem do hebrejštiny nebo angličtiny.

JAPONSKO

***Prohlášení** obsažená v dopise generálního konzula Japonska, stálého pozorovatele Japonska v Radě Evropy, ze dne 17. února 2003, který byl doručen Generálnímu sekretariátu při uložení listiny o přístupu dne 17. února 2003 - originál anglicky*

Články 3 a 9

V souladu s článkem 3 odstavcem 3 Úmluvy Japonsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy pojem „státní občan“ označuje, ve vztahu k Japonsku, japonského občana nebo „zvláštní osobu s trvalým pobytem“ uvedenou ve „Zvláštním zákoně o imigrační kontrole mezi jinými těch osob, které pozbyly japonské občanství na základě mírové smlouvy s Japonskem“.

Článek 5

V souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy bude styk probíhat diplomatickou cestou s výjimkou naléhavých případů nebo jiných mimořádných situací.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Úmluvy Japonsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do japonštiny nebo angličtiny.

KOREJSKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 20. července 2005 - originál anglicky

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavce 3 Úmluvy Korejská republika vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b Úmluvy v případě, že je Korejská republika dožádaným státem.

Článek 5

V souladu s článkem 5 odstavcem 3 Korejská republika prohlašuje, že styk bude probíhat diplomatickou cestou, s výjimkou naléhavosti anebo jiných výjimečných okolností.

Článek 7

Korejská republika prohlašuje, že v souladu s právním řádem Korejské republiky nemůže být souhlas osoby vzat zpět v případě, že již byl potvrzen příslušným orgánem Korejské republiky na písemném dokumentu podepsaném touto osobou.

Článek 16

Korejská republika musí být předem informována o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes její území, a to i v případě, že přistání není plánováno.

Článek 17

Všechny žádosti o předání a příslušné dokumenty musí být opatřeny překladem do korejštiny nebo angličtiny.

LICHTENŠTEJNSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 14. ledna 1998 - originál anglicky

Články 3 a 9

Lichtenštejské knížectví vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b Úmluvy.

Článek 5

Lichtenštejské knížectví v souladu s článkem 5 odstavcem 3 prohlašuje, že ústředním orgánem pro odesílání a přijímání žádostí je:

Ressort Justiz
Regierungsgebäude
FL - 9490 Vaduz
Lichtenštejnsko

Článek 6

Lichtenštejské knížectví má za to, že podle ustanovení článku 6 odstavce 2 musí být ověřená kopie rozsudku opatřena doložkou potvrzující jeho vykonatelnost.

Článek 17

Lichtenštejské knížectví požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady adresované Lichtenštejskému knížectví, nejsou-li vyhotoveny v němčině, byly opatřeny překladem do tohoto jazyka.

MAURICIUS

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 18. června 2004 - originál anglicky

Článek 20

V souladu s článkem 20 odstavcem 1 Mauricijská republika prohlašuje, že Úmluva se vztahuje na Mauricijskou republiku, kterou podle § 111 Ústavy Mauricia tvoří ostrovy Mauricius, Rodrigues, Agalega, Tromelin, Cargados Carajos a souostroví Chagos, včetně Diego Garcia.

Sdělení obsažené ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí, mezinárodního obchodu a regionální spolupráce Republiky Mauritius ze dne 7. března 2005, zaslané prostřednictvím Vysoké komise Mauricia v Londýně a zaregistrované v Generálním sekretariátu dne 14. dubna 2005 - originál anglicky

Článek 20

S odkazem na verbální nótu ze dne 28. ledna 2005 Stálého zastoupení Velké Británie, týkající se prohlášení k článku 20 odstavce 1 Úmluvy, obsaženého v listině o přístupu uložené republikou Mauritius dne 18. června 2004, vláda republiky Mauritius sděluje následující.

Vláda Republiky Mauritius prohlásila a znovu prohlašuje celkovou suverenitu nad Chagos Archipelago, včetně Diego Garcia, které je nedělitelnou součástí území Mauricia tak, jak definuje Ústava Mauricia.

Vláda Republiky Mauritius zdůrazňuje, že neuznává tzv. Britsko-indické oceánské teritorium, které bylo vytvořeno v roce 1965 nezákonným odtržením Chagos Archipelago od území Mauricia a porušením Charty OSN (jak je uvedeno v rezoluci 1514(XV) ze dne 14. prosince 1960, rezoluci 2066(XX) ze dne 16. prosince 1965 a rezoluce 2357 (XXII) ze dne 19. prosince 1967.

Vláda Republiky Mauritius vždy vyjadřovala svoji připravenost diskutovat o otázce Chagos Archipelago na bilaterální úrovni a bude se bránit všem útokům, které by zpochybňovaly její suverenitu nad Chagos Archipelago.

Sdělení obsažené ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí, mezinárodního obchodu a regionální spolupráce Republiky Mauritius ze dne 30. srpna 2005, zasláné prostřednictvím Velvyslanectví Mauricia v Paříži a zaregistrované v Generálním sekretariátu dne 1. září 2005 - originál anglicky

Článek 20

Ministerstvo zahraničních věcí, mezinárodního obchodu a regionální spolupráce Republiky Mauritius reaguje na nótu ze dne 28. července 2005 týkající se sdělení Stálého zástupce Francie ze dne 17. června 2005 k prohlášení k článku 20, odstavce 1 Úmluvy, které je obsaženo v listině o přístupu Republiky Mauritius ze dne 18. června 2004.

Vláda Republiky Mauritius má tu čest upozornit Radu na následující sdělení o pozici vlády Republiky Mauritius ve vztahu k prohlášení vlády Francouzské republiky.

Vláda Republiky Mauritius zdůrazňuje, že Tromelin je nedělitelnou součástí území Mauricia tak, jak definuje Ústava Mauricia.

Vláda Republiky Mauritius odmítá nárok vlády Francouzské republiky na suverenitu nad územím ostrova Tromelin.

Vláda Republiky Mauritius vždy vyjadřovala svoji připravenost diskutovat o otázce ostrova Tromelin na bilaterální úrovni.

MEXIKO

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 13. července 2007 - originál francouzsky

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy mexická vláda prohlašuje, že pojem „státní občan“ zahrnuje:

- a) osoby narozené na území Mexika, bez ohledu na státní příslušnost rodičů,
- b) osoby narozené v cizině mexickým rodičům narozeným na území Mexika, anebo z nichž jeden je mexickým státním příslušníkem narozeným na území Mexika,
- c) osoby narozené v cizině mexickým rodičům, kteří získali mexické státní občanství udělením, anebo z nichž jeden získal mexické státní občanství udělením,
- d) osoby narozené na palubách mexických lodí a letadel,
- e) cizince, kteří získali státní občanství udělením
- f) cizince, kteří uzavřeli sňatek s mexickým občanem/občankou a mají pobyt na území Mexika.

Článek 5

V souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy Mexiko prohlašuje, že pro žádosti o předání a odpovědi bude využívat diplomatické cesty prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí.

Článek 9

Vláda Mexika prohlašuje, že nebude aplikovat článek 9 odstavce 1 písm. b) v případě, že Mexiko bude dožádaným státem.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17 odstavce 3 Mexiko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do španělštiny.

MOLDAVSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 12. května 2004 - originál anglicky

Moldavská republika prohlašuje, že ustanovení Úmluvy budou do doby plného ustavení teritoriální integrity Moldavské republiky prováděna pouze na území ovládaném vládou Moldavské republiky.

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že pojem „státní občan“ zahrnuje státní příslušníky Moldavské republiky, státní příslušníky jiných států či osoby bez státní příslušnosti, kteří mají povolení k pobytu v Moldavské republice.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 4 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o předání a související dokumenty musí být opatřeny překladem buď do moldavského jazyka nebo do jednoho z oficiálních jazyků Rady Evropy.

NORSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 9. prosince 1992 - originál anglicky

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy bude Norské království pro účely této Úmluvy pojmem "státní občan" označovat osobu, která je občanem vykonávajícího státu, nebo osobu, která má na území tohoto státu bydliště, nebo jejíž předání je vhodné vzhledem k úzkým vazbám, které tato osoba má k Norskému království.

Článek 9

V souladu s článkem 9 odstavcem 4 si Norské království vyhrazuje právo využít možnosti předběžného zadržení nebo hospitalizace nepřičetných osob.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17 odstavce 3 Norsko prohlašuje, že žádosti o předání a přiložené písemnosti musí být opatřeny překladem do norského, anglického nebo dánského či švédského jazyka.

Článek 20

Na základě článku 20 Úmluvy Norsko prohlašuje, že Úmluva se bude vztahovat také na Bouvetův ostrov, ostrov Petra I. a Zemi královny Maud.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise Norska ze dne 17. prosince 2013, která byla registrována u Generálního tajemníka dne 18. prosince 2013 - originál anglicky

Článek 5

Norsko prohlašuje, že pro případy předání z a do Norska je od 1. 1. 2014 příslušným orgánem v souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy:

Directorate of Norwegian Correctional Service
PO Box 694
4305 Sandnes
Norsko

PANAMA

Prohlášení obsažené v dopise Ministerstva zahraničních věcí ze dne 5. května 1999, který byl předán Generálnímu sekretariátu při uložení listiny o přistoupení 5. července 1999 - originál anglicky a španělsky

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy pojem „státní občan“, pokud se týká Panamské republiky, označuje panamské občany, kteří své občanství získali narozením, naturalizací nebo na základě ustanovení ústavy, jak je zakotveno v článku 8 politické ústavy Panamské republiky.

Článek 5

V souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika prohlašuje, že pro žádosti o předání uvedené v odstavci 1 daného článku bude využívat diplomatické cesty.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do španělštiny.

Prohlášení obsažené v dopise chargé d'affaires Panamského velvyslanectví v Bruselu ze dne 18. února 2002, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 18. února 2000 - originál anglicky a španělsky

Článek 5

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika určuje jako orgán, odpovědný za přijímání žádostí o předání, jejich zodpovídání a výkon funkcí, stanovených touto Úmluvou, Ministerstvo zahraničních věcí Panamské republiky.

RUSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. srpna 2007 - originál anglicky

Článek 3

Rusko prohlašuje, že nebude aplikovat článek 9 odstavec 1 písmeno a) Úmluvy.

Článek 9

V souladu s článkem 9 odstavce 4 Úmluvy Rusko prohlašuje, že při předání osob, které nejsou pro duševní stav odpovědný za spáchání trestného činu, se bude postupovat podle mezinárodní smlouvy anebo na základě vzájemnosti.

Článek 16

V souladu s článkem 16 odstavce 7 Úmluvy Rusko prohlašuje, že musí být informováno o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes území Ruska.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavce 3 Úmluvy Rusko prohlašuje, že žádosti o předání odsouzených osob a přiložené dokumenty musí být přeloženy do ruštiny, s výjimkou případů, že se smluvní strany dohodly jinak.

SAN MARINO

***Prohlášení** obsažená v dopisu ministra zahraničních věcí San Marina, předaném Generálnímu sekretariátu současně s uložením ratifikační listiny dne 25. června 2004 - originál anglicky*

Článek 5

Republika San Marino v souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy prohlašuje, že žádosti o předání mají být adresovány a doručovány:

Segretaria di Stato per gli Affari Esteri

Pallazo Begni

Contrada Omerelli, 31

47890 San Marino

Repubblica di San Marino.

Článek 9

Republika San Marino hodlá vyloučit použití řízení podle článku 9 odstavce 1 písmene a) v případech, kdy San Marino bude vykonávajícím státem. Republika San Marino si vyhrazuje právo použít řízení podle článku 9 odstavce 1 písmene a) ve speciálních případech.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 4 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že žádosti o předání a přiložené písemnosti musí být opatřeny překladem do italštiny.

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

***Sdělení** doručené s dopisem generálního konzula Spojených států amerických ze dne 2. září 1997, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 3. září 1997 - originál anglicky*

Článek 3

Podle článku 3 odstavce 1 f) Úmluvy o předávání odsouzených osob musí s předáním odsouzené osoby souhlasit odsuzující i vykonávající stát. Pokud jde o Spojené státy americké, u osoby, odsouzené jedním ze států USA za spáchání činu trestného podle právního řádu tohoto státu a vězněného jeho orgány, povolí federální vláda USA předání jedině tehdy, vyjádří-li dříve svůj souhlas příslušné orgány zmíněného státu.

Pravomoc k udělení souhlasu s takovým předáním musí výkonné moci uvedeného státu přiznávat státní právní řád.

Pro potřeby orgánů členských států a dalších smluvních stran Úmluvy přikládám aktuální seznam států USA, které pravomocí k předávání odsouzených osob disponují. Vláda Spojených států se snaží státy v implementaci oprávnění participovat na předávání podle této Úmluvy podporovat.

Jak již ale bylo zmíněno, i v případě států, které uvedenou pravomocí disponují, je k předání každé osoby, která byla odsouzena za porušení státních zákonů, nutný výslovný souhlas příslušných státních orgánů. Tento souhlas nelze ze samotného faktu existence zákonného oprávnění k provádění předání vyvozovat; ve skutečnosti existují i státy, které ačkoliv takovou pravomocí disponují, dávají svůj souhlas k minimálnímu počtu předání, popř. nepovolují předání vůbec. I když federální vláda USA zapojení států do předávání odsouzených osob podle Úmluvy usilovně podporuje, nemůže je k předání osob, odsouzených za porušení jejich vlastních zákonů, nutit.

Federální úřady Spojených států jsou připraveny členským státům a dalším smluvním stranám Úmluvy v navazování styků s příslušnými úřady států USA pomáhat; doporučují přitom kontakty na neformální úrovni navázat ještě před předložením formální žádosti o předání. Signatáři Úmluvy dále mohou kontaktovat úřady států USA přímo s cílem přesvědčit je o připadnosti předání konkrétní odsouzené osoby.

Ústředním orgánem USA je Oddělení mezinárodního předávání vězňů, Vykonávací úřad, Trestní divize, Ministerstvo spravedlnosti, Washington, D.C. 20530.

Seznam států:

Alabama, Aljaška, Arizona, Arkansas, Kalifornie, Colorado, Connecticut, Florida, Havaj, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisana, Maine, Maryland, Massachusetts, Michigan, Minnesota, Missouri, Montana, Nebraska, Nevada, New Hampshire, New Jersey, Nové Mexiko, Severní Dakota, Severní Marianny (teritorium USA), Ohio, Oklahoma, Oregon, Rhode Island, Jižní Karolína, Jižní Dakota, Texas, Utah, Vermont (pouze ve vztahu ke Kanadě), Virginie, Washington a Wyoming.

ŠVÝCARSKO

***Prohlášení** obsažená v ratifikační listině uložené dne 15. ledna 1988 - originál francouzsky*

Články 3 a 9

Švýcarsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b ve všech případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 6

Švýcarsko má za to, že ustanovení článku 6 odstavce 2 zakotvuje, že ověřená kopie rozsudku musí být opatřena doložkou potvrzující jeho vykonatelnost.

Článek 17

Švýcarsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny nebo italštiny, nebudou-li v jednom z těchto jazyků vypracovány.

***Prohlášení** obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. ledna 1988 - originál francouzsky - které bylo aktualizováno, pokud se týká označení, dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 23. ledna 2002, zaregistrovaným v Generálním sekretariátu dne 29. ledna 2002 - originál francouzsky*

Článek 5

Švýcarsko prohlašuje, že Federální úřad spravedlnosti (Office fédéral de la justice) při Federálním ministerstvu spravedlnosti a policie je podle článku 5 odstavce 3 orgánem příslušným k zaslání a přijímání:

- informací uvedených v článku 4 odstavci 2 až 4;
- žádosti o předání a odpovědi na žádosti, uvedených v článku 2 odstavci 3 a v článku 5 odstavci 4;
- příslušných dokladů uvedených v článku 6;
- informací uvedených v článcích 14 a 15;
- žádosti o průvoz a odpovědi na ně, uvedených v článku 16.

Článek 7

Švýcarsko má za to, že souhlas s předáním se stává neodvolatelným, jakmile Federální úřad spravedlnosti na základě dohody příslušných států rozhodne o předání.

TURECKO

***Prohlášení** obsažená v ratifikační listině uložené dne 3. září 1987 - originál anglicky*

Článek 5

Styk v souvislosti s prováděním této Úmluvy bude probíhat diplomatickou cestou.

Článek 17

Žádosti o předání a přiložené písemnosti musí být opatřeny překladem do turečtiny.

Náklady předání ponese buď vykonávající anebo - v souladu se souvisejícími ustanoveními tureckého právního řádu, jestliže se tak obě strany dohodnou - odsuzující stát.

Příloha č. 13/A

**Dodatkový protokol k úmluvě o předávání odsouzených osob
z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)**SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN⁴⁾
ke dni 1. dubna 2014

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	01/02/03	
Gruzie	01/08/00	
Island	01/09/00	
Lichtenštejnsko	01/09/03	
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/06/00	
Moldavsko	01/09/04	P
Norsko	01/01/01	
Rusko	01/12/07	P
San Marino	01/10/04	
Srbsko	01/01/03	
Švýcarsko	01/10/04	
Ukrajina	01/11/03	

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 167

⁴⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 13/B

**Dodatkový protokol k úmluvě o předávání odsouzených osob
z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)**

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ⁵⁾
ke dni 1. dubna 2014
(neoficiální překlad)

MOLDAVSKO

***Prohlášení** obsažené v ratifikační listině uložené dne 12. května 2004 - originál anglicky*

Moldavská republika prohlašuje, že ustanovení Dodatkového protokolu budou do doby plného ustavení teritoriální integrity Moldavské republiky prováděna pouze na území ovládaném vládou Moldavské republiky.

RUSKO

***Prohlášení** obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. srpna 2007 - originál anglicky*

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 6 Protokolu Ruská federace prohlašuje, že nepřevzme výkon rozsudku za podmínek uvedených v článku 3.

⁵⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

Příloha č. 14/A

**Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli
z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.)****SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN⁶⁾**
ke dni 1. dubna 2014

<i>Smluvní strana</i>	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	18/08/01	
Bosna a Hercegovina	30/03/95	
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	11/07/02	V/P
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/07/94	
Srbsko	29/05/01	
Ukrajina	29/12/95	

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 051

⁶⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 14/B

**Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli
z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.)**VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ⁷⁾

ke dni 1. dubna 2014
(neoficiální překlad)

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. dubna 2002 - originál anglicky

Výhrada

Článek 38

V souladu s článkem 38, odstavcem 1 Česká republika prohlašuje, že využívá výhrady umožněné v bodu 1 Přílohy k Úmluvě a nepřijímá ustanovení Úmluvy týkající se výkonu trestů (Část III Úmluvy - Výkon trestu) a jejich úplný výkon (Část IV - Odevzdání úplného výkonu trestu do dožádaného státu).

Prohlášení

Článek 29

V souladu s článkem 29, odstavcem 2 Česká republika prohlašuje, že bude vyžadovat, aby žádosti a průvodní doklady byly opatřeny překladem do češtiny nebo angličtiny nebo francouzštiny.

⁷⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

Příloha č. 15/A

**TABULKY JAZYKŮ PODLE PROHLÁŠENÍ K VYBRANÝM MNOHOSTRANNÝM MEZINÁRODNÍM
SMLOUVÁM A PODLE DVOUSTRANNÝCH MEZINÁRODNÍCH SMLUV V JEDNOTLIVÝCH OBLASTECH
MEZINÁRODNÍ JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH**

Seznam použitých zkratk:

CETS 024	Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce 32/2004 Sb. m. s.)
CETS 030	Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb. m. s.)
CETS 073	Evropská úmluva o předávání trestního řízení z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce 20/2004 Sb. m. s.)
CETS 112	Úmluva o předávání odsouzených osob z 23. března 1983 (č. 553/1992 Sb.)
CETS 051	Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.)
A	angličtina
F	francouzština
I	italština
N	němčina
R	ruština
Š	španělština

Poznámka: Aktuální stav výhrad a prohlášení k výše uvedeným mnohostranným mezinárodním smlouvám lze zjistit na internetových stránkách Rady Evropy (<http://conventions.coe.int/>).

Tabulka č. 1

VYDÁVÁNÍ STÁT⁸⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
	T	
Afgánistán	A	č. 44/1983 Sb. - čl. 4 odst. 3
Albánie	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Alžírsko	dožádané strany, F	č. 17/1984 Sb. - čl. 4 odst. 1
Andora	katal., Š, F	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Arménie	arm., A, F	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Ázerbájdžán	ázerb.	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Bahamy	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5
Bělorusko	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 69 odst. 4
Bosna a Hercegovina	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Černá Hora	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Česká republika	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Gambie	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5
Gruzie	gruz., A, R	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Indie	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5, č. 22/1928 Sb. z. a n.
Island	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Izrael	hebr., A	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Jemen	A	č. 76/1990 Sb. - čl. 4 odst. 4
Jižní Afrika	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Kanada	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5, č. 56/1929 Sb. z. a n.
Keňa	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5

⁸⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.

KLDR	R	č. 93/1989 Sb. - čl. 13
Kuba	dožadující strany	č. 80/1981 Sb. - čl. 4
Kyrgyzstán	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 69 odst. 4
Lichtenštejnsko	N	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Moldavsko	mold., A, F	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Monako	F	CETS 024 - prohlášení k čl. 16
Mongolsko	dožádané strany, R	č. 106/1978 Sb. - čl. 5
Norsko	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Nový Zéland	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5, č. 22/1928 Sb. z. a n.
Rusko	R	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
San Marino	I, F, A	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Srbsko	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Svazijsko	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5
Sýrie	dožádané strany, F	č. 8/1986 Sb. - čl. 4 odst. 1
Švýcarsko	F, A, I	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Tunisko	dožádané strany, F	č. 40/1981 Sb. - čl. 4 odst. 1
Turecko	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Uganda	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5
Ukrajina	ukraj., A, F	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
USA	neobsahuje jazykové ustanovení	č. 48/1926 Sb. z. a n., č. 185/1935 Sb. z. a n.
Uzbekistán	dožádané strany, R	č. 133/2003 Sb. m. s. - čl. 17 odst. 2, čl. 58 odst. 5
Vietnam	dožadující strany, R	č. 98/1984 Sb. - čl. 4
Zambie	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5

Tabulka č. 2

DOŽÁDÁNÍ STÁT ⁹⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
	T	
Afghánistán	DOŽÁDANÉ STRANY, A ¹⁰⁾	č. 44/1983 Sb. - čl. 5 odst. 2
Albánie	dožadující strany, R ¹¹⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 97/1960 Sb. - čl. 15
Alžírsko	dožádané strany, F ¹²⁾	č. 17/1984 Sb. - čl. 4 odst. 1
Andorra	katalán., Š, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Arménie	arm., A, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Ázerbájdžán	ázerb., A	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Bělorusko	dožadující strany ¹³⁾	č. 95/1983 Sb. - čl. 16
Bosna a Hercegovina	některý z jazyků smluvních stran ¹⁴⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Černá Hora	některý z jazyků smluvních stran ¹⁵⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3
Česká republika	překlady se nepožadují	CETS 030 - čl. 16 odst. 1

⁹⁾ Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie.

¹⁰⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7.

¹¹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 9.

¹²⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 13 odst. 1.

¹³⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

¹⁴⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

¹⁵⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

Gruzie	dožadující strany ¹⁶⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 95/1983 Sb. - čl. 16
Island	isl., A	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Izrael	hebr., A, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Jemen	arab., A ¹⁷⁾	č. 76/1990 Sb. - čl. 5 odst. 2
Kanada	dožádané strany	č. 129/2000 Sb. m. s. - čl. 18
KLDR	R ¹⁸⁾	č. 93/1989 Sb. - čl. 13
Kuba	dožadující strany ¹⁹⁾	č. 80/1981 Sb. - čl. 4
Kyrgyzstán	dožadující strany ²⁰⁾	č. 95/1983 Sb. - čl. 16
Lichtenštejnsko	N	prohlášení k čl. 16 odst. 2
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	některý z jazyků smluvních stran ²¹⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Moldavsko	mold., A, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Monako	dožadující strany F	č. 222/1936 Sb. z. a n. - čl. 18 al. 2 CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Mongolsko	dožádané strany, R ²²⁾	č. 106/1978 Sb. - čl. 5
Norsko	nor.	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Rusko	dožadující strany ²³⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 95/1983 Sb. - čl. 16
San Marino	I	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Srbsko	některý z jazyků smluvních stran ²⁴⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Sýrie	dožádané strany, F ²⁵⁾	č. 8/1986 Sb. - čl. 4 odst. 1
Švýcarsko	F, I, N - s výjimkou předvolání	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Tunisko	dožádané strany, F ²⁶⁾	č. 40/1981 Sb. - čl. 4 odst. 1
Turecko	překlady se nepožadují	CETS 030 - čl. 16 odst. 1
Ukrajina	ukraj., A, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
USA	dožádané strany	č. 40/2000 Sb. m. s. - čl. 4 odst. 1
Uzbekistán	dožádané strany, R ²⁷⁾	č. 133/2003 Sb. m. s. - čl. 17 odst. 2
Vietnam	dožadující strany, R ²⁸⁾	č. 98/1984 Sb. - čl. 4

¹⁶⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

¹⁷⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7.

¹⁸⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 6.

¹⁹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7 odst. 2.

²⁰⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

²¹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

²²⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 2.

²³⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

²⁴⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

²⁵⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 12.

²⁶⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 12..

²⁷⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 10 odst. 1.

²⁸⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7 odst. 2.

Tabulka č. 3

PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ		
STÁT ²⁹⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
	T Á T	
Afgánistán	A	č. 44/1983 Sb. - čl. 4 odst. 3
Albánie	alb., A, F	CETS 073 - prohlášení k čl. 18
	dožadující strany, R	č. 97/1960 Sb. - čl. 15
Alžírsko	dožádané strany, F	č. 17/1984 Sb. - čl. 4 odst. 1
Arménie	A, F, N, armén.	CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Bělorusko	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 84 odst. 3
Bosna a Hercegovina	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Černá Hora	dožadující strany	CETS 073 - čl. 18 odst. 1
Česká republika	dožadující strany	CETS 073 - čl. 18 odst. 1
Gruzie	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 84 odst. 3
Jemen	A	č. 76/1990 Sb. - čl. 4 odst. 4
KLDR	R	č. 93/1989 Sb. - čl. 13
Kuba	dožadující strany	č. 80/1981 Sb. - čl. 4
Kyrgyzstán	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 84 odst. 3
Lichtenštejnsko	N, A	CETS 073 - prohlášení k čl. 18 odst. 2
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	některý z jazyků smluvních stran A, F	č. 207/1964 Sb. - čl. 5
		CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Moldavsko	A, F, N, mold.	CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Monako	dožadující strany	č. 222/1936 Sb. z. a n. - čl. 7 al. 2
Mongolsko	dožádané strany, R	č. 106/1978 Sb. - čl. 5
Norsko	nor., A - s výjimkou písemností uvedených v čl. 16 odst. 2	CETS 073 - prohlášení k čl. 18 odst. 2
Rusko	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 84 odst. 3
	R	CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Srbsko	dožadující strany	CETS 073 - čl. 18 odst. 1
	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Sýrie	dožádané strany, F	č. 8/1986 Sb. - čl. 4 odst. 1
Tunisko	dožádané strany, F	č. 40/1981 Sb. - čl. 4 odst. 1
Turecko	turečtina	CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Ukrajina	dožadující strany	CETS 073 - čl. 18 odst. 1
Uzbekistán	dožádané strany, R	č. 133/2003 Sb. m. s. - čl. 17 odst. 2, čl. 71 odst. 4
Vietnam	dožadující strany, R	č. 98/1984 Sb. - čl. 4

²⁹⁾ Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie.

Tabulka č. 4

Předávání odsouzených		
STÁT ³⁰⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
	T A T	
Albánie	alb., A, F	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Andora	katal., Š, F	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Arménie	arm., A, F, R	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Austrálie	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Ázerbájdžán	ázerb.	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Bahamy	A	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Bělorusko	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g)
Bolívie	Š	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Bosna a Hercegovina	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. - čl. 3 odst. 1 věta druhá
	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Černá Hora	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Česká republika	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Ekvádor	Š	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Gruzie	gruz., A, R	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Honduras	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Chile	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Island	isl., A, dán., nor., švéd.	CETS 112 - prohlášení k čl. 17 odst. 2
Izrael	hebr., A	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Japonsko	jap., A	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Kanada	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
KLDR	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g)
Korejská republika	A, korej.	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Kostarika	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Kuba	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g)
Lichtenštejnsko	N	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. - čl. 3 odst. 1 věta druhá

³⁰⁾ Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie.

Mauricius	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Mexiko	Š	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Moldavsko	mold., A, F	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Mongolsko	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g)
Norsko	nor., A, dán., švéd.	CETS 112 - prohlášení k čl. 17 odst. 3
Panama	Š	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Rusko	dožádané strany R	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g) CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Srbsko	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Srbsko	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. - čl. 3 odst. 1 věta druhá
Švýcarsko	F, N, I	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Thajsko	dožadující strany	č. 107/2002 Sb. - neobsahuje jazykové ustanovení
Tonga	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Trinidad a Tobago	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Turecko	turečtina	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Ukrajina	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
USA	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Venezuela	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2

Tabulka č. 5

PŘEDÁVÁNÍ DOHLEDU

SSTAT ³¹⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
	T Á T	
Albánie	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1
Bosna a Hercegovina	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1
Černá Hora	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1
Česká republika	češ., A, F	CETS 051 - prohlášení k čl. 29 odst. 2
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1
Srbsko	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1
Ukrajina	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1

³¹⁾ Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie.

Příloha č. 15/B

Tabulka úředních jazyků CIZÍCH STÁTŮ³²⁾

Stát / zámořské / závislé území	ÚŘEDNÍ JAZYK
Afgánistán	PAŠTÓ, DÁRÍ (AFGHÁNSKÁ PERŠTINA)
Albánie	ALBÁNŠTINA
Alžírsko	ARABŠTINA
Americká Samoa	ANGLIČTINA
Andora	KATALÁNŠTINA
Angola	PORTUGALŠTINA
Antigua a Barbuda	ANGLIČTINA
Argentina	ŠPANĚLŠTINA
Arménie	ARMÉNŠTINA
Austrálie	ANGLIČTINA
Ázerbájdžán	ÁZERBÁJDŽÁNŠTINA
Bahamy	ANGLIČTINA
Bahrajn	ARABŠTINA
Bangladéš	BENGÁLŠTINA (BANGLA)
Barbados	ANGLIČTINA
Belize	ANGLIČTINA
Bělorusko	ruština, běloruština
Benin	francouzština
<i>Bhútán</i>	dzongkha
Bolívie	španělština, kečujština, ajmarština
Bosna a Hercegovina	bosenština, srbština, chorvatština
Botswana	angličtina, setswana
Brazílie	portugalština
Brunej	malajština
Burkina Faso	francouzština
Burundi	kirundi, francouzština
Cookovy ostrovy	angličtina
Čad	francouzština, arabština
Černá Hora	černohorština
<i>Čína</i>	čínština
Dominika	angličtina
Dominikánská republika	španělština
Džibutsko	arabština, francouzština
<i>Egypt</i>	arabština
Ekvádor	španělština
Eritrea	tigrejština, arabština, angličtina
Etiopie	amharština
Fidži	angličtina, fidžijština
Filipíny	filipínština (založena na tagalogu), angličtina
Gabon	francouzština
Gambie	angličtina
Gaza	arabština, hebrejština
Ghana	angličtina

³²⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.

Grenada		angličtina
Gruzie		gruzínština
	Guam	angličtina
	Guatemala	španělština
Guinea		francouzština
Guinea-Bissau		portugalština
	Guyana	angličtina
	Haiti	francouzština, kreolština
Honduras		španělština
Hongkong		čínština (kantonská čínština), angličtina
Chile		španělština
Indie		hindština - národní jazyk asámština, bengálština, dogri, gudžarátština, kannandština, kašmírština, konkánština, malajámština, manípurština, marátština, nepálština, uríjština, pandžábština, sanskrt, sindhština, tamilština, telugština, urdština
Indonésie		indonéština (modifikovaná forma malajštiny)
Island		islandština
Irák		arabština
Írán		perština
Izrael		hebrejština, arabština
Jamajka		angličtina
Japonsko		japonština
	Jemen	arabština
Jihoafriická republika		angličtina, afrikánština, isiNdebele, isiSwati, isiXhosa, isiZulu, Sepeti, Sesotho, Seshoto sa Leboa Setswana, Tshisvenda, Xitsonga
Jordánsko		arabština
Kambodža		khmerština
Kamerun		francouzština, angličtina
Kanada		angličtina, francouzština
Kapverdy		portugalština
Katar		arabština
Kazachstán		ruština, kazaština
Keňa		angličtina, svahilština (kiswahili)
Kiribati		angličtina
Kokosové ostrovy		angličtina, malajština (kokosový dialekt)
Kolumbie		španělština
Komory		komorština (shikomoro), francouzština, arabština
Kongo (Konžská demokratická republika)		francouzština
Kongo (Konžská republika)		francouzština
Korejská lidově demokratická republika		korejština
Korejská republika		korejština
Kosovo		albánština a srbština
Kostarika		španělština
Kuba		španělština
Kuvajt		arabština
Kyrgyzstán		ruština, kyrgyzština
Laos		laoština
Lesotho		angličtina, sesotho (jižní sotho)
Libanon		arabština (levantský dialekt)
Libérie		angličtina
Libye		arabština
Macao		čínština (kantonská čínština)

Lichtenštejnsko	němčina
Madagaskar	angličtina, francouzština, malgaština (malagasy)
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	makedonština, albánština
Malajsie	malajština
Malawi	chihewa
Maledivy	divehi (dialekt sinhálštiny)
Mali	francouzština
Maroko	arabština
Marshallovy ostrovy	angličtina, maršalština
Mauritius	francouzština, angličtina
Mauretánie	arabština, wolofština
Mexiko	španělština
Mikronésie	angličtina
Moldavsko	moldavština
Monako	francouzština
Mongolsko	mongolština
Mosambik	portugalština
Myanmar (dř. Barma)	barmština
Namibie	angličtina
Nauru	naurština
Nepál	nepálština
Niger	francouzština
Nigérie	angličtina
Nikaragua	španělština
Niue	niueština
Norfolk	angličtina
Norsko	norština
Nový Zéland	angličtina, maorština
Omán	arabština
Pákistán	urdština, angličtina
Palau	palauština, angličtina, sonsoralština, tobi, angaurština, japonština
Palestinská autonomní území	arabština
Panama	španělština
Panenské ostrovy	angličtina
Papua Nová Guinea	angličtina, hiri motu, tok pisin
Paraguay	španělština, guaraní
Peru	španělština, kečuánština
Pobřeží slonoviny	francouzština
Portoriko	španělština, angličtina
Rovníková Guinea	španělština, francouzština
Rusko	ruština
Rwanda	kyniarwanda, francouzština, angličtina
Salvador	španělština
Samoa	samojština, angličtina
San Marino	italština
Saudská Arábie	arabština
Senegal	francouzština
Severní Mariánské ostrovy	angličtina
Seychely	angličtina, kreolština
Sierra Leone	angličtina
Singapur	angličtina, čínština, malajština, tamilština

Somálsko	somálština
Spojené arabské emiráty	arabština
Spojené státy americké	angličtina
Srbsko	srbština
Srí Lanka	sinhálština, tamilština
Středoafriická republika	francouzština
Súdán	arabština, angličtina
Surinam	nizozemština
<i>Suverénní řád Maltézských rytířů</i>	francouzština
Svalbard	norština
Svatý Kryštof (Kitts) a Nevis	angličtina
Svatá Lucie	angličtina
Svatý Tomáš (Sao Tome) a Princův ostrov (Principe)	portugalština
Svatý Vincent a Grenadiny	angličtina
Svazijsko	angličtina, svazijština
Sýrie	arabština
Šalamounovy ostrovy	angličtina
Švýcarsko	němčina, francouzština, italština, rétorománština
<i>Tádžikistán</i>	tádžikština
Tanzanie	angličtina, svahilština (kiswahili)
Tchaj-wan	mandarínská čínština
Thajsko	thajština
Togo	francouzština
Tokelau	angličtina, tokelauština
Tonga	tonžština, angličtina
Trinidad a Tobago	angličtina
Tunisko	arabština
Turecko	turečtina
Turkmenistán	turkmenština
Tuvalu	tuvalština, angličtina
Uganda	angličtina
Ukrajina	ukrajinština
Uruguay	španělština
<i>Uzbekistán</i>	uzbečtina
Vánoční ostrov	angličtina
Vanuatu	angličtina, francouzština, pidgin (Bislama, Bichelama)
<i>Vatikánské město</i>	italština, latina, francouzština
Venezuela	španělština
Vietnam	vietnamština
Východní Timor	tetum, portugalština
Zambie	angličtina, bemba, nyanja, tonga, lozi, lunda, kaonde, luvale
Západní Sahara	arabština
Zimbabwe	angličtina

Příloha č. 16

STÁTY S MOŽNOSTÍ PŘÍMÉHO STYKU JUSTIČNÍCH ORGÁNŮ⁹³⁾

Stát / zámořské / závislé území	Právní základ pro přímý styk justičních orgánů
Albánie	čl. 15 odst. 1 věta druhá Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu
Andorra	čl. 15 odst. 1 věta druhá Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu v souladu s prohlášením učiněným Andorrským knížectvím mají být kopie žádostí o právní pomoc současně předány jejímu Ministerstvu spravedlnosti.
Arménie	čl. 15 odst. 1 věta druhá Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu; v souladu s prohlášením učiněným Arménskou republikou mají být kopie žádostí o právní pomoc současně předány jejímu Ministerstvu spravedlnosti.
Černá Hora	čl. 15 odst. 1 věta druhá Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu
San Marino	čl. 15 odst. 1 věta druhá Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu; v souladu s prohlášením učiněným Republikou San Marino mají být kopie žádostí o právní pomoc současně předány jejímu Ministerstvu spravedlnosti.
Srbsko	čl. 15 odst. 1 věta druhá Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu
Švýcarsko	čl. 15 odst. 1 věta druhá Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu; v souladu s prohlášením učiněným Švýcarskou konfederací mají být kopie žádostí o právní pomoc současně předány jejímu Ministerstvu spravedlnosti;
Ukrajina	čl. 15 odst. 1 věta druhá Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu

⁹³⁾ Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 17

STÁTY S MOŽNOSTÍ PŘÍMÉHO DORUČOVÁNÍ POŠTOU⁹⁴⁾**Stát / zámořské / závislé území****Právní základ pro přímý styk justičních orgánů**

Albánie

čl. 16 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních

Arménie

čl. 16 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních

Bosna a Hercegovina

čl. 16 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních

Gruzie

čl. 16 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních

Bývalá jugoslávská republika Makedonie

čl. 16 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních

Moldavsko

čl. 16 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních

Spojené státy americké

§ 43 odst. 4 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

Srbsko

čl. 16 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních

Švýcarsko

čl. 16 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních

⁹⁴⁾ Mimo členské státy Evropské a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 18

**DVOUSTRANNÉ MEZINÁRODNÍ SMLOUVY, KTERÉ SE TÝKAJÍ
PŘEDÁVÁNÍ UTAJOVANÝCH INFORMACÍ⁹⁵⁾****ALBÁNIE**

Smlouva mezi vládou České republiky a Radou ministrů Albánie o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 77/2012 Sb. m. s.)

ÁZERBAJDŽÁN

Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 40/2012 Sb. m. s.)

ČERNÁ HORA

Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 53/2011 Sb. m. s.)

BOSNA A HERCEGOVINA

Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 64/2011 Sb. m. s.)

GRUZIE

Smlouva mezi Českou republikou a Gruzii o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 112/2009 Sb. m. s.)

IZRAEL

Obsah Dohody mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o vzájemné ochraně utajovaných skutečností je utajován stupněm důvěrné.

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

Dohoda mezi vládou České republiky zastoupenou Ministerstvem obrany a vládou Jihoafrické republiky zastoupenou Ministerstvem obrany o ochraně vojenských utajovaných skutečností (č. 134/2003 Sb. m. s.)

BÝVALÁ JUGOSLÁVSKÁ REPUBLIKA MAKEDONIE

Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 71/2009 Sb. m. s.)

NORSKO

Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Norského království o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 72/2009 Sb. m. s.)

RUSKO

Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o vzájemné ochraně utajovaných skutečností (č. 118/2003 Sb. m. s.)

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spojených států amerických o opatřeních k ochraně utajovaných vojenských informací (č. 12/2008 Sb. m. s.)

Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spojených států amerických o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spojených států amerických o opatřeních k ochraně utajovaných vojenských informací (č. 13/2008 Sb. m. s.)

ŠVÝCARSKO

Smlouva mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací (č. 86/2011 Sb. m. s.)

UKRAJINA

Dohoda mezi vládou České republiky a kabinetem ministrů Ukrajiny o ochraně utajovaných skutečností (č. 137/2004 Sb. m. s.)

⁹⁵⁾ *Mimo členské státy Evropské unie a jejich zámořská a závislá území.*

Příloha č. 19

VZOR DOLOŽKY OVĚŘUJÍCÍ SHODU KOPIE S ORIGINÁLEM⁹⁶⁾
v českém a anglickém jazyce

Připojené fotokopie doslovně souhlasí s originály založený-
mi ve spise soudu v, sp. zn. /.....

V dne 20..

The attached photocopies are true copies of the originals
contained in the file of the Court in, file
No. /.....

....., 20..

.....
(jméno a služební postavení)

(Podpis a otisk úředního razítka)

Poznámky pod čarou po vyplnění dožádání vymažte.

⁹⁶⁾ K administrativnímu postupu při vypracování ověřených kopií určených pro cizinu viz § 17.

Příloha č. 20/A

VZOR ŽÁDOSTI O PRÁVNÍ POMOC⁹⁷⁾
v českém jazyce

..... soud v

č. j. / - ...

Ž Á D O S T
O PRÁVNÍ POMOC V TRESTNÍ VĚCI

Název, adresa a č. j. dožadujícího orgánu:

Název, adresa a č. j. dožádaného orgánu⁹⁸⁾:

Tato žádost o právní pomoc se podává v souvislosti s trestním řízením proti⁹⁹⁾, nar., občanovi, pro spáchání trestného činu podle § ... trestního zákoníku České republiky. Uvedeného trestného činu se měl jmenovaný dopustit tím, že

.....
.....

..... soud v, Česká republika, má tu čest požádat¹⁰⁰⁾ o právní pomoc spočívající v

Poznámky pod čarou po vyplnění dožádání vymažte.⁹⁷⁾ K administrativnímu postupu při vypracování dožádání do ciziny viz § 16, § 25 až § 35.⁹⁸⁾ Není-li dožádaný orgán znám, uveďte se „Justičnímu orgánu [uveďte se název cizího státu] příslušnému pro [uveďte se místo, v němž má být dožádání vyřízeno]“.⁹⁹⁾ Uveďte se procesní postavení osoby.¹⁰⁰⁾ Uveďte se název dožádaného orgánu.

☐ provedení prohlídky,

☐ provedení zajištění,

☐ provedení odposlechu telefonu,

☐ jiném úkonu,

a to

☐ jednou z forem stanovených právními předpisy dožádaného státu.

☐ následující zvláštní formou, jestliže je slučitelná s právními předpisy dožádaného státu:

.....

.....

Tato žádost je **naléhavá** z těchto důvodů:¹⁰¹⁾

.....

.....

Tato žádost je **důvěrná** z těchto důvodů:¹⁰²⁾

.....

.....

Specifikace dožádané činnosti:¹⁰³⁾

.....

.....

.....

.....

Při provedení úkonu se žádá umožnění přítomnosti těchto osob:¹⁰⁴⁾

.....

.....

¹⁰¹⁾ Např. vazební věc, koordinovaný výkon v různých etapách, přítomnost právníka, přítomnost třetích osob pro konfrontaci atp. Pokud žádost naléhavá není, tento odstavec se vypustí.

¹⁰²⁾ Pokud žádost důvěrná není, tento odstavec se vypustí.

¹⁰³⁾ Identifikační údaje o osobě, které se úkon týká, adresa místa, které má být prohledáno, atp.

¹⁰⁴⁾ Uvedou se identifikační údaje osob a jejich vztah k trestnímu řízení.

O poskytnutí vzájemné právní pomoci je žádáno na základě

- ☐ čl. ... Evropské úmluvy o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959.
- ☐ čl. ... Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988.
- ☐ čl. ... Úmluvy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti z 8. listopadu 1990.
- ☐ čl. ... Trestněprávní úmluvy o korupci z 27. ledna 1999.
- ☐ čl. ... Úmluvy OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu z 15. listopadu 2000.
- ☐ čl.
- ☐ vzájemnosti.¹⁰⁵⁾

Pro případné konzultace je možné kontaktovat:¹⁰⁶⁾

.....

.....

Seznam příloh:

- znění ustanovení trestního zákoníku České republiky, podle kterých je posuzován trestný čin,
 -
 -
- soud v využívá této příležitosti k vyjádření své nejhlubší úcty
-¹⁰⁷⁾

V dne 20..

.....
(jméno a služební postavení)

(Podpis a otisk úředního razítka)

¹⁰⁵⁾ K postupu při poskytnutí ujištění o vzájemnosti viz § 4 odst. 3 až 6.

¹⁰⁶⁾ Uvede se jméno, příjmení, funkce, přímé telefonní spojení, faxové spojení a adresa elektronické pošty.

¹⁰⁷⁾ Uvede se název dožádaného orgánu, případně „příslušným orgánům [uvede se název cizího státu]“.

Příloha č. 20/B

VZOR ŽÁDOSTI O PRÁVNÍ POMOC
v v anglickém jazyce

The Court in

ref. No. /.....-...

R E Q U E S T
FOR MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN A CRIMINAL MATTER

Name, address and ref. No. of the requesting authority:

Name, address and ref. No. of the requested authority:

This request for mutual legal assistance is submitted in connection with the criminal proceedings against
....., born on , citizen of , for committing a crime of under Section ...(..)
of the Criminal Code of the Czech Republic. The person concerned has allegedly committed that crime by
.....
.....
.....

The Court in , the Czech Republic, has the honour to request the for legal assistance
consisting in

☐ search (examination),

☐ seizure confiscation,

☐ interception of telecommunication,

☐ another act,

using

☐ one of the formalities recognized by the laws of the requested State.

☐ the following special formality if compatible with the laws of the requested State:

.....
.....

This request is **urgent** for the following reasons:

.....
.....

This request is **confidential** for the following reasons:

.....
.....

Specification of the assistance sought:

.....
.....
.....
.....

It is requested that presence of the following persons is permitted when the assistance is rendered:

.....
.....

The mutual legal assistance is requested under

- ☐ Article ... European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 20 April 1959.
- ☐ Article ... of the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 20 December 1988.
- ☐ Article ... of the Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime of 8 November 1990.
- ☐ Article ... of the Criminal Law Convention on Corruption of 27 January 1999.
- ☐ Article ... of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime of 15 November 2000.
- ☐ Article
- ☐ Reciprocity

For eventual consultations, it is possible to contact:

.....

.....

List of enclosures:

- Copy of the provisions of the Criminal Code of the Czech Republic applicable to the crime,
-

The Court in avails itself of this opportunity to renew to the the assurances of its highest consideration.

....., 20..

.....
(jméno a služební postavení)

(Podpis a otisk úředního razítka)

Příloha č. 21/A

VZOR ŽÁDOSTI O DORUČENÍ PÍSEMNOSTI ¹⁰⁸⁾
v českém jazyce

..... soud v

č. j. / - ...

Ž Á D O S T
O PRÁVNÍ POMOC V TRESTNÍ VĚCI

Název, adresa a č. j. dožadujícího orgánu:

Název, adresa a č. j. dožádaného orgánu¹⁰⁹⁾:

Tato žádost o právní pomoc se podává v souvislosti s trestním řízením proti¹¹⁰⁾
..., nar., občanovi, pro spáchání trestného činu podle § ... trestního zákoníku České republi-
ky. Tohoto trestného činu se měl jmenovaný dopustit tím, že

.....
.....
.....
.....

Poznámky pod čarou po vyplnění dožádání vymažte.¹⁰⁸⁾ K administrativnímu postupu při vypracování dožádání do ciziny viz § 16, § 25, § 26 a § 29.¹⁰⁹⁾ Není-li dožádaný orgán znám, uveďte se „Justičnímu orgánu [uveďte se název cizího státu] příslušnému pro [uveďte se místo, v němž má být dožádání vyřízeno]“.¹¹⁰⁾ Uveďte se procesní postavení osoby.

..... soud v, Česká republika, má tu čest požádat¹¹¹⁾ o právní pomoc spočívající
v **doručení písemnosti** osobě¹¹²⁾, a to

☐

jednou z forem stanovených právními předpisy dožádaného státu.

☐

následující zvláštní formou, jestliže je slučitelná s právními předpisy dožádaného státu:

doručení do vlastních rukou bez možnosti náhradního doručení.

Tato žádost je **naléhavá** z těchto důvodů:¹¹³⁾

.....

Tato žádost je **důvěrná** z těchto důvodů:¹¹⁴⁾

.....

Specifikace dožádané činnosti: Přiložené

doručte do vlastních rukou výše jmenovaného, který se má v současné době zdržovat na adrese

Doručení nechť je potvrzeno vlastnoručním podpisem adresáta na přiloženém doručném listu. Pokud by adresát odmítl doručovanou písemnost převzít, musí to být vyznačeno na doručném listu s uvedením data a důvodu odmítnutí a doručný list musí být vrácen dožadujícímu orgánu. Pokud se jmenovaný na uvedené adrese v současné době nenachází, žádáme, aby po jeho skutečném pobytu na území bylo příslušnými orgány za účelem doručení pátráno.

O poskytnutí vzájemné právní pomoci je žádáno na základě

☐

čl. 7 Evropské úmluvy o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959.

☐

čl. 7 odst. 2 písm. b) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988.

☐

čl. 26 Trestněprávní úmluvy o korupci z 27. ledna 1999.

¹¹¹⁾ Uvede se název dožádaného orgánu.

¹¹²⁾ Uvede se identita osoby, které má být doručeno, včetně jejího procesního postavení.

¹¹³⁾ Např. vazební věc, koordinovaný výkon v různých etapách atp. Pokud žádost naléhavá není, tento odstavec se vypustí.

¹¹⁴⁾ Pokud žádost důvěrná není, tento odstavec se vypustí.

☐ čl. 18 Úmluvy OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu z 15. listopadu 2000.

☐ čl.

☐ Vzájemnosti ¹¹⁵⁾.

Pro případné konzultace je možné kontaktovat: ¹¹⁶⁾

.....

..

Seznam příloh:

- znění ustanovení trestního zákoníku České republiky, podle kterých je posuzován trestný čin,
-,
- doručný list.

..... soud v využívá této příležitosti k vyjádření své nejhlubší úcty ¹¹⁷⁾

V dne 20..

.....
(jméno a služební postavení)

(Podpis a otisk úředního razítka)

¹¹⁵⁾ K postupu při poskytnutí ujištění o vzájemnosti viz § 4 odst. 3 až 6.

¹¹⁶⁾ Uvede se jméno, příjmení, funkce, přímé telefonní spojení, faxové spojení a adresa elektronické pošty.

¹¹⁷⁾ Uvede se název dožádaného orgánu, případně „příslušným orgánům [uvede se název cizího státu]“.

Příloha č. 21/B

VZOR ŽÁDOSTI O DORUČENÍ PÍSEMNOSTI ¹⁰⁸⁾
v anglickém jazyce

The Court in

ref. No. /.....-

R E Q U E S T
FOR MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN A CRIMINAL MATTER

Name, address and ref. No. of the requesting authority:

Name, address and ref. No. of the requested authority:

This request for mutual legal assistance is submitted in connection with the criminal proceedings against
....., born on, citizen of, for committing a crime of under Section ...(..)
of the Criminal Code of the Czech Republic. The person concerned has allegedly committed that crime by

.....
.....
.....

The Court in, the Czech Republic, has the honour to request the for legal assistance consisting in **service of a document** on, using

☐

one of the formalities recognized by the laws of the requested State.

☐

the following special formality if compatible with the laws of the requested State:

service to the addressee's own hands with no possibility of substitute service.

This request is **urgent** for the following reasons:

.....

This request is **confidential** for the following reasons:

.....

Specification of the assistance sought: Serve the enclosed

.....

to the above-mentioned person's own hands; the above-mentioned person is believed to be staying at

Service is to be confirmed by the addressee's own signature on the enclosed Proof of Service. If the addressee refuses to accept the document served, such refusal must be noted in the Proof of Service, including the date and reason for the refusal, and the Proof of Service must be returned to the requesting authority. If the above-mentioned person does not stay at the above-mentioned address at present, we request that the competent authorities of search for his/her actual place of residence in the territory of for the purposes of service.

The mutual legal assistance is requested under

☐

Article 7 European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 20 April 1959.

☐

Article 7(2)(b) of the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 20 December 1988.

☐

Article 26 of the Criminal Law Convention on Corruption of 27 January 1999.

☐ Article 18 of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime of 15 November 2000.

☐ Article

☐ Reciprocity.

For eventual consultations, it is possible to contact:

.....

..

List of enclosures:

- Copy of the provisions of the Criminal Code of the Czech Republic applicable to the crime,
-,
- Proof of Service.

The Court in avails itself of this opportunity to renew to the the assurances of its highest consideration.

....., 20..

.....
(jméno a služební postavení)

(Podpis a otisk úředního razítka)